

B. N. C.
FIRENZE

1092
19

DE MON

Te Pietatis Magis-
tri Thomae d'Uio
Caietani Gene-
ralis Or-
dinis
Praedicatorum.

1022 19.

AD. S. D. N. D. LEONEM MEDICEM. X. PON
TIFICEM MAXIMUM DE MONTE PIETATIS
TRACTATVS FRATRIS THOME DEVIO
CAIETANI GENERALIS MAGI
STRI ORDINIS PREDI
CATORVM.

QUANTQVAM Oblata consilia non secus ac ul-
tronee merces apud homines paruisiant: quia tñ
deo sponte dicata gratiora sunt exactis: merito.
Beatitudini tue Leo Pont. Max. nñquidem dei
es in uniuerso terrarum orbe uicarius/pauca hec moralis phi-
losophie exercitia de monte pietatis obtuli. Imminente sig-
dem discussione ac decisione huius questionis/i hac sacra La-
teranens synodo: celare que iam solius ueritatis amore scrip-
seram/aut alteri q̄ tue. S. iudicio tradere indignū putauī: Tu
nanq; constitutus es a deo nō solū princeps / sed doctor chri-
stianorū omnium: dicente tibi Ihesu X̄p̄o pascue oues meas: p-
culdubio pane uitę & intellectus/ & aqua sapientie salutaris.
Quo circa que olim de te hac mihi uisā scriptaq; sunt/ ut iacēt
S. tue dicare; & capite uno p̄pterea cōprehendere difficultatis
necnon conclusionis ratione firmate sententiā. decreui: ut ap-
pareat in p̄mptu summa disputationū hāc; & nihilominus as-
sint diffuse exercitiatiōes plurime/ fulte moralis philosophie
dogmatibus collectis ex diuo Thoma atq; p̄e Peripatethico-
rum Aristotele. Ea propter duo rogauerim: alterū ne sinistro
spectentur oculo que capite secundo cōtra locū ab auctori-
te in his que certa ratione sciri possunt/ dū partes philosophie
moralis tuerer nō in uiroꝝ uere doctorū qui ratione utunt/
sed in eorum qui promiscue omnia ex sola auctoritate autu-
mant sigillationē scripsit. Alterum ne quis breuitate doctrine
in. 3. aut. 4. capite allate ex dictis autoribus terreatur. Fateor in
genue congenitum mihi nescio quem sp̄m pudoris/ quo non
allegatione sed proluxa recitatione aliene doctrine repletos
codices edere erubescō: quo fit ut malim lectoribus ostendere
unde procedam: q̄ ex libro (ut aiunt) scribere in libello.

C Summa totius disputationis in sequenti tractatu quod
ad conclusionem principalem.

IN Monte pietatis quatuor interuenire personas ad ueniendū
est: quarū due sunt coēs: due singulares. Prima persona co
munis: est coītas seu princeps ciuitatis statuēs montē &
legēs ferens quibus regi debet mons ipse. Secūda persona coīs
est perpetua uniuersitas paupm in cuius fauorem mons fit: &
que est quasi domina montis: qm̄ ei datur pecunia que mons
uocatur: nō ut disponat de ea ut uult: sed ut cedat i usum eius
per mutuum. Tertia persona que singularis est ministros mōris
seruiciis & officiis deputatos cōprehendit. Omnes enim mi
nistri ut singulares persone uelut mercennarii officia sua pagūt
scribendo/ custodiendo/ mutuando. &c. Quarta demū perso
na que etiā est singularis: cōprehendit singulos pauperes in
digentes mutuo/ quibus a monte mutuari debet. Quilibet. n.
hō: ut singularis persona egens/ mutuū peti/ pignus dat / &c.
Quatuor aut interuenientibus in montis huius ope personis:
tria esse genera opum que in hoc monte interueniunt perspi
cum est. Nam quedam sunt in fauorem ppetue persone coīs
que est uniuersitas paupm: ut exactio pignē/ custodia corū/
dem/ librorum emptio & cōscriptio/ cōductioq; domus p his
oportuna. Hec. n. omnia & quecunq; alia ordinantur ad recu
peranda mutua/ & ad cōseruationem ac indemnitatē mōtis
sūt in fauorem uniuersitatis paupm: qm̄ illi cōseruatur mōs.
Accipiens siquidem mutuum/ nō curat q scribatur suū/ debi
tum: nec q ab eo pignus exigatur & hmōi: sed hec omnia in
fauorē sunt illius cui pecunia cōseruaf. Pater aut q pecunia
conseruatur perpetue paupm uniuersitati. In fauorem igitur
collegii paupm oēs hmōi opationes sunt/ ac per hoc oēs ex
pense que pro his opibus occurrunt/ soluende sunt/ non apso
nis singularibus singulariter accipientibus mutuo a monte:
quia non sunt in huius singularis persone fauorē expense iste:
sed a persona comuni: scz uniuersitate seu collegio paupm: q
sunt expense iste in fauorē uniuersitatis paupm. Quedā uero
opa sunt in fauorem singulorum pauperum / non omniū tñ
sed quorundam: ut cura pignē/ qualificatoꝝ: hoc est indigē
tium excussione & sollicitudine ut sūt uestes laneæ & hmōi &

eductio domus & seruitore ad hec ut sic; hec. n. non sunt in fauore montis; qm̄ mons quis exigit pignora/ non tñ exigit talem qualitatem pignere/ sed sustinet talem qualitatem pigneri scz indigentium cura/ oblatam a pauperibus; & propterea in hoc ope minister montis exhibet seruiciū pauperi illi q pignus cum tali indigentia cure dedit. Et ppter ea hec opera & pensio domus p quanto ad hoc est/ ab istis pauperibus qui talia pignora dederunt soluenda sunt; quia in eorum fauore sunt. Quedā autē opa sunt in fauorem singulorū paupm/ nō quorundā sed omnium; ut est preparatio ministrorū ad dandū mutuo in taliloco & tēpore; aduenientibus singulis pauperibus &c. Cōstat. n. q opus hoc in seruiciū ē directe singulorū aduenientium; & q singuli p se singulatim hoc exposcerent si deesset. Et propterea quilibet singularis pauper tenetur & mercedē ministris pro hoc ope reddere/ & pensionem domus p quanto huic operi seruit soluere. Ex distinctis igitur personis quatuor & generibus opm tribus/ & utrunq declaratis hic in reuenientibus/ patent duo: scz quid hic est certū/ & quid ambiguum. Patet namq certum esse & q ministrorum merces licita est/ immo q est eis debita; quoniam operas suas locant officii pecunia estimabilibus licitis &c; & q non a quacūq dictarum personarum/ nec ab una solummodo/ reddi debet merces hec; sed a duabus earum. altera comuni que est uniuersitas pauperum; altera singulari que est Iohannes pauper accipiens mutuum &c. quoniam aliqua opera sunt in fauorem uniuersitatis pauperum; & quedam in fauorem quorundam pauperum; & quedam in fauorem singulorum omnium. Cōstat enim ex principiis iusticie commutatie/ q nemo tenetur soluere expensas non in fauorem sui factas; & q quilibet stentur ad expensas in sui fauorem procuratas. Et est semper aermo de singularibus personis pauperum in quantum sunt decipientes mutuum/ & hoc quo ad omnes; & in quantum sunt nantes pignora onerosa/ & hoc quo ad quosdam/ qui ideo tenentur mercedem reddere excussoribus uestium &c. Hec autē deo dixerim/ quia ut infra patebit alia ratio est si sermo sit de singulis pauperibus in quantum sunt partes uniuersitatis pauperum. Ambiguum uero restare patet/ qua ratione mons ipse pietatis exigit omnium dictorum opm & pensionum mercedē

ac precii simul absq; distinctione aliqua ab una persona singulari: hoc est a singulis paupibus accipientibus mutuum: accipiendo denarium pro libra: & in hoc tota huius questionis difficultas consistit. Vt aut veritas eluceat ex quinto Ethic. recolendum est iusticiā secari induas species: quæ altera est, directiua in cōmutationibus & iusticia cōmutatiua nūcupatur: & ad hanc spectat emptiones/uenditiones/locationes/cōductiones/deposita/pignera/mutua/& alia hmoi regulare: nec non contumelias/detractiones/sufurationes/furta homicidia/& reliqua hmoi penis debitis adequare. Est. n. isti⁹ iusticie opus ppiū equalitatem rei ad rem: hoc est dati ad acceptū facere: & scdm hmoi iusticie formā hactenus de monte sermo est habitus. Altera est directiua in distributionibus & nuncupat iusticia distributiua: cui⁹ officiū est iuste distribuere honores dignitates opes oneraq; coia. Et est iusticie huius ppiū opus distribuere eq̄lia eq̄lib⁹ & ineq̄lia ineq̄libus unicuiq; scz scdm ppiā dignitatem quā habet in illa comunitate. Omnes. n. iustum in distributionibus fatentur secundum dignitatem esse. Inquit ibidē philosophus. Ex altera namq; harum specierum iusticie aut utraq; simul oportet iudicare actus de quibus est quæstio: & apparet rationi consonum/ut cōmutationibus manifestis in hoc monte/admixta sit distributio oneris soluende mercedis debite ministris locantibus operas & locantibus domos ad hec: ita q; considerans princeps seu comunitas ciuitatis cuius est legem condere p bono comuni/q; uniuerſitas paupm de iuris rigore tenetur mercedem reddere ministris pro his que fiunt in fanorem montis/& nolens distinguere inter illud ad quod tenetur singuli paupes / & illud ad quod tenent aliqui tm/& illud ad quod nullus eorū tenetur sed uniuerſitas paupm/coniungit oīa simul i unū corp⁹. ita q; ex tribus gñibus opm supra distinctorū fingit unū debitū/& ex oibus paupibus fingit unū corp⁹ pura uniuerſitatē paupm p debitore. Et qm uniuerſitas paupm inops est princeps, seu coītas ciuitatis tanq; tutrix uniuerſitatis paupm & curā habēs coīs boni distribuit onus totū debiti i singulos paupes/nō tāq; accipiētes mutuū/sz tāq; pfitētes se eē ptes talis uniuerſitatis: qā iustū ē ut i ptes distribuānt onera totius. sicut & bona totius distribuēda sūt ptibus. Et qm oportet aliquā formā i hac

124.
distributiōe seruari. Visum ē honestati nō aduersari/ q̄ seruaf
hec forma sc̄z q̄ qlibet soluat unū denariū p̄ libra/ &c. ita q̄
iste denarius nō exigat a Iohāne paupe p̄ collato sibi benefi
cio mutui/ sed ex eo q̄ est pars talis uniuersitatis paupm̄ que
tenetur ad tale debitū p̄soluendum scilicet ad omnes expē
sas montis. Hoc est iudicio meo supremū iusticie ad quod p̄t
deduci exactio ista de qua est questio. Sed nō est difficile mō
strare/ q̄ iniusta est distributio ista/ secundū rationē ipsius di
stributiue iusticie. Nam paupes singuli q̄ partes huius uniuers
sitatis dicuntur/ aut in hac distributione habentur ut equales
uel ut ineq̄ales. Impossibile est. n. a distributionis rōne equa
litem uel ineq̄alitem partium auferre/ ut p̄ in. 5. Ethic. Si
habent ut eq̄les/ ergo iniqua ē distributiōis forma/ ut ineq̄li
ter grauent onere solutionis. quod ī mōte hoc accidere q̄stat
q̄a pl⁹ accipiens mutui a mōte plus soluit. Si habent ut ineq̄les
cū ineq̄alitas ista in rationē indigētie resoluat/ quia si plus
egenti plus mutuandum statuitur/ infra tamen talē latitudinē
puta. x. ducatorū cōstat/ q̄ indigētia ratio est ineq̄ualitatis/ &
si plus utenti bñficio mōtis accipiēdo plus mutui plus oneris
insoluenso imponitur/ constat etiā q̄ indigētia ratio est ine
q̄ualitatis/ nam usus talis beneficii indigētie directe cōmen
suratur/ quanto enim plus quis indiget mutuo/ tanto plus co
gitur uti montis beneficio. Si inq̄ ineq̄ales habentur / sequi
tur duplex iniquitas in hac distributionis forma. Prima est q̄
plus accipiens cois boni/ plus cogatur pati cois mali/ quod in
distributionibus esse iniquum patet ex eo/ q̄ seipsam destruit
hec sententia. Nam si michi debetur de coibus plus boni/ er
go debetur minus mali/ quia minus malū rationem boni ha
bet/ ut probatur in. 5. Ethic. & propterea pti illi cui boni cois
plus debetur/ ex hac ipsa rōne q̄ ei debetur plus boni/ debet
minus mali. Si. n. plus mali haberet/ iam non haberet plus bo
ni. Altera est q̄ distributio cois oneris cōmensuraretur singu
larum partium indigentie/ ita q̄ plus indigens plus grauetur/
quod iniquitate plenū esse liquet. Quod aut̄ hec duplex iniq̄
tas sequatur ad hanc distributionē ineq̄alem ut de facto sit
probatione non eget/ quia patet q̄ quanto aliquis paup̄ plus
indiget mutuo ac p̄ hoc plus sibi de cōmuni pecunia debet
mutuari & mutuatur/ tanto plus soluit. Est ergo lex ista de di

distributione cōmunis oneris ad soluendas expensas mōtis pie/
 raris iniqua ex forma/ex eo q̄ non secundū proportionis de/
 bite equalitatem onera distribuit. Nec excusat iniquitatē hāc
 consensus paupm in dictam legem qm̄ ut. 3. p3 Ethī. uolunta/
 rium duplex est sc3 putum & mixtum quale contingit peri/
 clitanantibus in mari qñ piiciunt res suas/& soluentibus usuras/
 & uniuersaliter redimentibus uexationem suam. Mixtus sig/
 dem & non spontaneus consensus in his est. Talis aut̄ est con/
 sensus paupm in proposito. Mallent enim sibi mutuum cōce/
 di absq; tali onere: sed quia nequeunt hoc effugere/sustinent
 onus hoc redimentes uexationem suam potius hoc paruo di/
 spendio q̄ usuratū multo damno. Nec opus est declarare talē
 consensum scilicet mixtum/non fat esse/qm̄ p se notum est.
 Nec minuitur uis processus huius si cui displicet secunda per/
 sona cois superius ficta sc3 perpetua paupm uniuersitas: qm̄
 etiā illa negata stat̄ robur utriusq; partis hoc est iusticie comu/
 tatiue & distributiue: qm̄ ad hoc q̄ iniuste iste pauper acci/
 piens mutuum cogatur ad soluendum id quod soluit mini/
 stris &c. sufficit ista negatio. sc3 q̄ omnia hec opa progibus
 ipse soluit nō sunt in istius pauperis fauorē quatenus est hic
 accipiens hoc mutuum hic ab hoc: non curando in cuius fa/
 uorem fiant. Constat. n. q̄ non exiguntur pignera nec custo/
 diuntur in fauorem istius pauperis/& tamen pro his soluere
 cogitur. Similiter ad hoc q̄ iniusta sit distributiō oneris
 impositi paupibus pro inuenienda mercede que reddi debet
 ministris/&c. sufficit q̄ sit iniqua distributionis forma/ut hic
 accidere monstratum est non curando de finali causa puta p/
 pter bonum comune uel quodcunq; aliud bonum: ut diuus
 Thomas expresse dicit in prima secunde. q. 96. ar. 4. Et ut uni/
 co uerbo tota questionis difficultas comprehendatur ad hoc
 tandem oportet resolue rem omnem. An Iohānes pauper
 accipiens mutuum a monie qui ex debito ciuili soluere cogi/
 tur tantum puta denarium pro libra &c. teneatur ad hoc ex
 ui iusticie cōmutatiue/aut ex ui iusticie distributiue. portet
 enim ex altera harum teneri/quum actus ille sit ad alterum &
 non indifferens/& ex debito ciuili exigatur. Sed secundū iu/
 sticie cōmutatiue formam Iohannes pauper non tenetur nisi
 ad id quod in suum proprium & non comunem fauorem sit:

quia iusticia comutativa inter partem & partem tantūmodo est. Cōstat aut multa horū operum nō fieri in fauorem huius pauperis in quantū iste accipit/hoc mutuum nūc/aut hic/aut ab hoc :ergo secūdū iusticie cōmutatiue formā iniuste ab eo hoc exigitur. Et similiter secūdū iusticie distributiue formā Iohānes paup nō tenet nisi ad subeūda coia onera eq̄litter scdm equalitatē proportionis distributa : quia iusticia distributiua est a toto ad partes scdm equalitatē propottionis. Cōstat aut ex dictis q̄ hic est iniquitas in forma distributionis:ergo secūdū iusticie distributiue formam iniuste exigitur ab isto paupere hec solutio mercedis. Hunc nodum si scirem soluere/iustificarem montem istū. Quicumq; docebit nodū istū soluere/gratias illi habere & agere debemus omnes:in hoc.n. nodo pendent omnia.Ego paratus sum ab omnibus discere.

¶ Sequitur tractatus ante annos sexdecim conditus.

¶ Capitulum primum Quid sit Mons Pietatis:que eius capitula; & quid discutiendum.

MONS Pietatis in multis iam Italie populis erectus/& nunc discutiendus/uocatur summa quedam pecunie ad perpetuum usum paupm deputata/hoc modo. Compatientes diuini uerbi predicatorum aliqui/inopie multorum paupm/quoque facultates (quā nō sp in p̄mptu hīc contigit unde suis prouideant necessitatibus) ab Hebreorum usuris uorantur/induxerunt populum/ut pietatis intuitu oblatione uoluntaria quisquis quod sibi placeret offerret/quatenus ex multis oblatis/una quedā fieret nūmōrū summa conseruanda integre/ad hoc ut pauperi cuiusque mutuari possit/unde sibi prouideat. Et quā charitate plena res est hec.fructuosa fuit predicatio:adunataque pecunia multa sub comunibus custodiis reposita/que Mons pietatis dicitur. Quomodo modum conuenientē & perpetuum humano more rectiores ciuitatis statuere uellent/quo pauperibus predicta pecunia distributione perpetua & equali mutuari possit/statuerunt bonos cives ad hoc exequendum : cum his capitulis. Primo q̄ custodiant dictam pecuniā. & stent parati ad mu-

tuandum egentibus tot aureos puta tres ad sumū: & intra tā
tū nō plus: pris/puta annū restituendos: & hoc ut bonū possit
esse comuniū. Scđo qđ pignera ab accipiētibz mutuū iūmāt
& suo piculo custodiant in demo ad hec cōducta: & restituē
tibz intra annū reddant: nō restituētiū uero publice uendāt
& ex uenditione pecuniā exigent reddendā dño uenditi pi
gnetis/ deducto prius eo quod mōti debet: & hōz omnium
& totalis sue administrationis rōes scriberent & redderēt:
& hoc totū fit. ut ppetuari possit mons: & futuris paupibz p
desse. Tertiū qđ ultra pecuniā mutuatē exigāt scđm numere si
brag singulis mēsis tot denarios a p̄dictis debitoribus ita
qđ quot libras aliquis mutuo suscepit a mōte. tot denarios lin
guis mēsis quibus illas retinet dare teneat: & hoc nō ut
aliquid ultra sorte mōti accedat: sed pro recōpensatione opa
rū custodū/ & ministroy/ qui publico paupm bono in supra
dictis cū suo & piculo & labore deserviūt. & expensaz que p
pensione domus/ & emptione libroy/ & ceteris ab eisdē sūt.
Hec sūt capla montis pietatis: quoz duo prima/ qm̄ p se notū
est esse sancta: tertiū examināqū restat an sit licitū aut illicitū
& si illicitum an usuram sapiat.

¶ Ca. 2. Ex quibus & quomodo procedendum est ad huius
ueritatis inuestigationem.

Oportet autē huius dubitationis sicut & cuiuslibet alte
rius uerā solutionē ex eius propriis principiis indaga
re. Quū autē qđ hec moralis sit/ & ab hōie natura sit sci
bilis: nō est ex auctoritate diuina aut humana/ sed moralis phi
losophie principiis tm̄ procedendum. Ex auctoritate siquidē
diuina in cauonicis sacre scripture libris cōtenta/ quedā p se
ponuntur tenenda: & hec sunt que humani excedunt uires in
genii. qm̄ fides est argumentū rez nō apparentum. ut puta. qđ
deus sit unus. & alia huiusmodi: quedā quasi per accidens: &
hec sūt multa rōe naturali cognoscibilia tā credenda qđ opā/
da/ ut citius/ cōius/ & tutius / ueritas humano generi inno
teat: ut puta/ qđ deus sit. & qđ sit unus. & qđ adulterium est ma
lum. & cet. In neutro autem horum genere presens conti
netur questio. Scibilis siquidem naturaliter est: & nullibi in
sacra scriptura decisa inuenit. Ex traditis autem in ea si solui

debet/oporret ad morales uenire propositiones/non inquan-
tum creditas/sed luce naturali notas.Hoc aut est ex principiis
moralib⁹ / nō ex diuina pcedere auctoritate:Auctoritas uero
humana tā canonica q̄ ciuilis: duo sūt tradit opm gñā : q̄dā
ideo bona q̄a mandata/uel mala q̄a prohibita:& quedā ideo
pcepta q̄a bona/uel prohibita q̄a mala . In hoc prio ordine
cōstat hos de quibus agimus actus non cōtineri: n.2. aut clau-
di nullibi explicitē hēf.implicitē aut pbari nō p̄ ex iuris prin-
cipiis.inquātū humana sunt auctoritate firmata:sed op̄ recur-
rere ad p̄biam morālē / ut ex eius rōibus naturali luce fultis /
ostendat an hoc sit scđm se malū aut bonū.Ex hoc aut q̄ nul-
la auctoritas q̄ōne n hanc ppriā sibi uendicat:euidenter.4.pa-
tere possunt. 1.imo q̄ p̄ntis q̄ōnis decisio nec canonici nec
ciuilis iuris doctores/nec purē Theologū/scđm q̄ Theologia
ultra p̄bicas disciplinas est simplr necessaria/exposcit : sed mo-
ralem p̄bm.Secūdo q̄ sapientes in hac parte nec hādi nec uo-
candi sunt doctores predicti:quatenus ex propria auctoritate
&nō ex morali ratione procedunt:sed ponentes potius falsē
in messem alienā.hoc est p̄bie moralis:grē tñ sunt eis hñde/
q̄ scđm iara inquantū licuit questionē hāc uētilarunt. Tertio
q̄ nō est mirē si tot hmōi hoies in re hac minus bene dixe-
rint:qm̄ tractant fabrilīa fabri.Quarto q̄ ex eo q̄ tot & tales
dixerint uel dicturi sint in re hac suas oponiones aut decisio-
nes.nemo hec intelligens debet aut p̄ cōsciētīā suā eis cre-
dere:sicut nec corporee infirmitatis periculū.aromatariis nisi
stulte cōmitteret.Nec obstat,q̄ agere de contractibus & usu/
ra ad iura spectet:& ad Papā & principē decernere:hoc.n.ueg-
est quo ad contentiosa fori exercitia / & humana iudicia .
Inter hoies siquidē summi pōtificis est/usurage ambiguitates
determinare/& non simplr.Duplr,n. aliqd ad ecclesiasticum
iudiciū spectat:sc; p se & simpliciter : & sic sūmi pontificis iudi-
cio subsunt ea tm̄/q̄ sunt fidei:eo q̄ ipse est constitutus a cōro
doctor & rector fideliū inquantū fideles sunt/& nō hoīm in-
quantū homines sunt.& sibi promissa ē oīs ueritas de ncāriis
ad salutē fideliū.& nō omnis ueritas naturaliter scibilis aut
moralis.Aliquid uero subditur ecclesie iudicio per accidens
& s̄m qd̄ si. s̄ illud necessariū certa ratione nescitur.aut si rō
ue scita ab aliquibus / nō capit ab aliis &c. & de hoc nume

ro cōstat ex dictis qdōne hanc esse. Et ppter ea sicut in his que sunt fidei sūmi pōnificis auctoritas omnibus preest rōibus: ita in his scibilibus supra tā ipm q̄ quēcunq; aliū iudicē. rō naturalis lūie roborata/locū obtinet: cōtra quā sola auctoris nature auctoritas/statuere aut decidere aliquid pōt. Et qm̄ solius ueritatis amore hoc opus agitur/ & materia moralis est: ut omnibus amabilis ueritas reddatur. nemo opinās nominabitur aut mordebit quouis mō: s; opiniones discutimus/bñ dicta suscipientes: minus autē bene/ordinantes & scdm uires fraternā charitate emendantes.

¶ Cap. 3. In quo genere/ & in qua specie uirtutis aut uicii/ operationes iste locentur.

HYmana opa uirtutis aut uicii susceptiua/ in duo secantur genera. Quedā. n. sunt quoq; bonitas uel malicia in ordine ad opantē cōsistit: ut concupiscere/ irasci/ timere/ & audere/ & uis humane passionēs. Talium siqdem rēitu do sufficienter hēl si ipse opans in se ipso aliquāliter se habet: puta/ si passio scdm rōnē refrenet & c: Alia autē sunt quoq; propria & p se primo bonitas aut malicia cōsistit/ in ordine ad alē: sicut ad cōpletā uirtutis bonitatē. etiā in ordine ad opantē bona esse oportet: ut reddere depositum/ restituere accommodatū/ & uis opationes que iusticie subiaccēt. Ad hoc siqde rectitudinē ppriam. i. ad hoc ut iusta opa sint. sufficit q̄ alteri equalit̄ cōmensurata sint. puta q̄ restitutio acceptioni eque/tur. Non. n. refert qua q̄ intentione depositū reddat/ aut debitū p̄soluat/ si opis iusticiā inspicimus: sicut p̄mū inter sit/ si iusticie uirtutē opanti attribuerē uolumus. Propter quod hoc est singulare in iusticie opibus/ q̄ iusta opa opari possunt cāretēs iusticie uirtutē: certāq; aut uirtutū opa/ nemo absq; uirtute illa explete sufficit. Quod ideo ut ex dictis patet accidit: quia ceterae uirtutes p̄ficiunt hominē in his que sunt ad se iusticia uero in his que sunt ad alterē. ut in 5. dī Ethī. Quū autē clara luce liqueat/ opa hec de qbus p̄sens agitur questio. ī numero eorū q̄ ad alterū sūt cū equalitatis ciuili debito cōtineri: eorū bonitatē uel maliciā ex ipsa tōe iusti/ quod ad alterum est/ scdm equalitatē ciuilit̄ debitā/ cōsiderare op3: & ob hoc

omnes rationes que in te hac adducuntur ex rectitudine uolū-
tatis & pietate intētionis coītatis & ministroꝝ defectiue sūt
nō. n. attingūt ad opus sed m se. an iustū uel iniustū sit. Et qm̄
iustū nō humana lege positū (qm̄ illud nō est ad propositam/
eo q nō habet locū nisi i indifferentibus) sed naturale id ē ex
ipsa rei natura equalitate aliqua alteri cōmensurātū. in duob se
catur species. s. sed m iusticiā cōmutatiuā & secundā iusticiā m
distributiua: oportet nō latere sed m quā iusti spēm/ opa hec
examinare opꝝ. Nō. n. eodē modo iusti rō in utraq inuenitur.
Quinuis aut̄ primo aspectu ad cōmutatiuam iusticiā omnia
hmōi opa spectare uideantur. quia uel restitutionis/ uel recō/
pensationis uel locationis actus sunt quia tñ sedm̄. multos di/
stributiua admisceat iusticiā. idcirco primo sedm formā iusti/
cie cōmutatiue. deinde sedm ad mixtā distributiua. & demū
quādam singularem opinionem examinando procedemus.

¶ Ca 4. Conditiones iusti cōmutatiui & distributiui.

Quia uero ignoratis rōnibus terminorum impossibi-
le est intelligere cetera: prelibandū est/ qd rō iusti
in cōmutationibus exigit: & similiter qd rō iusti
in distributionibus requirat. Ad hec. n. aspicientes
Opꝝ reliqua examinare. In ciuitate quū totū qddā sit / triplex
debiti rō (sine q iustū nō inueniē) cōsiderari potest: scz partis
ad partē. & totius ad ptes. & priū ad totum. Primus ordo di/
rigit a iusticiā cōmutatiua: Sed a distributiua: Tertius a gñ/
rali/ q legalis alio nomine dī. de qua in. s. Ethic. dī. q neq lu/
cifer est ita fulgēs aut admirabilis. Partes siquidē ciuitatis sūt
singulares psonē/ quare & res & opa. & personas cōmutare ad
inuicem opꝝ: ut quod unī deest/ absq dātis dāno ab altera ha/
beat. Bonū similiter uel malū cōe/ necesse est singulis ppor/
tionalē distribuere/ singuloꝝq bona ad cōe bonū ordinanda
esse/ nemo dubitat. Sed obmissa p nūc tertia hac iusticiā. qm̄
(ut post ea patebit) nō est ad ppositū sciendū ē q iustū sedm
iusticiā cōmutatiuam/ requirunt tres cōditiones. Prima ē/ q ibi
sit datio & acceptio ex pte utriusq extremi. Alī cōmutatio nō
esset. & cōmutatiue iusticie/ q directiua cōmutationū est. p/
pria deesset materia. Secda ē/ q sit inter partem & priū. singulis

lares personales a distributiva aut generali iusticia nō distin-
gueret. Vñ seruitiū coitatu exhibitu/recōpēsat ab ea ut singla-
rem personā induit sicut & uēdit & emit ut psona singularis
Tertia est qd seruetur equalitas arithmetica/idest quantitatiua:
ut. s. quantum fuit seruitiū / tanta sit merces: & quanta lesio / tan-
ta uindicta. &c. alij cōmutationes iuste non essent. Mutuatiō. n.
.4. m. si. 4. rest. tuerent / iniusticia esset & simile ē in aliis. Iustū
autē scdm iusticiā distributiua. tria simili exigit. Primo qd ibi
sit distributio qd pproia ē iusticia distributiue. materia. ut ex ea
nōse patet. Scdm qd sit inter totū & ptes. ita qd a toto ad ptes
terminet alij debiq. rō. & distributio in unū nō coirent. Distrib-
utio namq. partitionē sonat alicuius quod nisi totius esset
partibus debitū ut distribueret nō esset. Vocamus autē totum
coitātē uel principē ut sic partes aut ipsos ciues. Tercio qd ser-
uet equalitas geometrica. i. pportionalis: ut. s. his sit pportio
eius quod d. ē de cōibus bonis uni psonē / ad id quod datur
alteri: qualis est inter psonas ipsas: ut quantum una psona pce-
dit alterā in illa repu. uñ qd uni d. ē / excedat id quod d. ē alte-
ri. Aliē equa nō esset distributio: ita boni totius partibus debi-
tū / tanto plus alicui pti debet / quanto pti illa principalior ē in
illo toto: quo principalitas in diuersis politis scdm diuersa
attendit: s. scd n. uirtutē / aut diuitias / aut aliquid huiusmōdi.

Cap. 5. Prima opinio dicentiū nihil usure aut iniusticie in-
ueniri in contractibus Montis Pietatis / stādo infra
similes iusticia cōmutatiue.

Is igit pmissis illorū occurrat opinio / qd terminos iust-
icie cōmutatiue nō egrediendo / ptractus oēs huius mō-
di nec usure nec iniusticie aliquid sape credūt. Et quā hū-
i quibus incedūt uis illa primo ad ducenda est / qd hos ptractus
adeo scdm se iustos dicit / ut si de cuiusq. priuata psonē inten-
tione recta cōstaret / sicut de pia comunitatis & mōtis inten-
tione modo cōstaret / cuiuslibet liceret pecunias suas cū suprad-
ictis cōtractibus paupibus mutuare. Vt aut huius ambiguita-
tis ueritas clarius elucescat / ex quo nō refert scdm hāc uia qd
mutuet publica. s. an priuata psona / nec refert cuiū sit qd mu-
tuo d. ē an s. mutuāns sit an alteri / ponamus ī terminis casū di-
scutiendū / p supposita rōa intētionē mutuatiui: quam tñ p sup-
ponere nō ē opus: qd cōtractus scdm se iusticiā querimus / qd

in equalitate cōmutationis cōsistit/quacūq; id intentiōe fiat,
Sit ergo Petrus muris indigentū exponens. ioooo. ducato-
rum: cōducatur ministros/ scriptores/ & custodes pigneri/ si-
ne quibus mutuū nulli dare uult/ exigatur unū denariū p qua
libet libra singulis mensibus a singulis accipientibus & reti-
nentibus mutuū: supposito q; tanta q̄titas pecunie requiratur
ad mercedē reddendā debitā ministris & custodibus &c. Di-
citq; his stantibus hec prima opinio tria. Primo q; hic sūt tres
cōtract⁹. 2. q; i his nulla interuenit usura. Tertio q; i his nulla
inuenit iniustitia. Primū horū declaratur distinguendo. cōtra-
ctus. Est siquidem hic primo cōtractus mutuū inter Petrū mutuā-
tem & Iohānem pauperē: est deinde cōtractus pignoris inter
Iohānem pauperē & ipsum Petrū/ sū ministros eius/ quod
idē est/ quia in mutuāris psona pignus suscipiunt/ est & 3. cō-
tractus locationis/ quo ministri opas suas locāt ad scribendū
custodiendū/ & executiendū pignora &c: & pauperes eis mercedē
debitā retribuunt unū denariū pro libra soluendo. Sdū uero
scj q; hic nulla sit usura/ pbant ex ipsius usure rōe dāpt. Pri-
mo quia usura est/ qñ aliquid ultra sortē ex mutuo querit/ ita
q; mutuū sit nō occasiō aut causa sine qua nō: sed rō & cā pp̄
quam aliquid pecunia estimabile ultra sortem percipitur. Cō-
stat aut ex distinctiōe ptractū/ q; hic nihil pp̄ mutuū ultra
sortē querit: sed tñ. ppter locatas opas ministrorū: cuius cui-
dens signū est/ q; si ministri gratis hec facere uolunt/ donātes
singulos illos denarios. nemo turbabit. Sdō q; si ista merces
ministrorū esset usuraria. a quocūq; redderetur esset usuraria:
Nō. n. refert an feneratori usure dētur ab accipiēte mutuum/
uel a principe/ uel a quocūq; alio: sed cōstat q; p̄dictis mini-
stris absq; ullo scrupulo p̄ tanta merces pro his laboribus a
coitate uel principe reddi. ut Mediolani & Brixie & Verōe sit:
ergo nō est usura. Tertiu aut q; hic nulla sit iniustitia: declara-
tur sic. Si hic esset iniusticia: aut esset iniusticia ex parte mini-
strorū/ ut ideo iniusta sit exactiō ista/ quia ipsi gratis tenentur
opas suas impendere: & hoc nō/ quia nō sumus in casu extre-
mē necessitatis aut superfluitatis tantē q; teneātur ad hoc: aut
ex parte modi accipiendī/ ut ideo iniusta sit acceptiō/ quia ta-
xat unus denarius p libra singulo mense: & hoc nō. Tū quia
multorum sapientū & bonorū uiroꝝ sentētia/ cōsideratis p̄-

cularibus circumstantiis, uia hec equissima iudicata est: paticu-
lariū aut iudiciū prudentibus uiris cōmittendū est / scdm
morale p̄biam: Tum quia huic modo rō suffragatur: cōmen-
satur. n. hoc mō solutio p̄culo & labori ministroꝝ: quāto
.n. maioris p̄ci pignus aut maiore tpe retinetur, tanto plus pi-
culi custodes subeunt & cure/& laboris, si excutienda (ut sepe
accidit) pignera sunt: Aut ex pte paupm/ut iniusta sit hec exa-
ctio/quia a nō debente soluere exigitur. & hoc nō ppter duo
Primo quia si pauper nō tenet ad hoc quū aliquis ad hoc te-
neatur, op̄ assignare q̄ est qui ad hoc obligetur. Ipse Petrus
mutuans nō tenetur, qm̄ damnu incurrere nō tenetur ex hoc
q̄ bñficiū mutui imp̄dit. quinimo si aliquod damnu ex hoc
incurreret, posset a paupe accipiente mutuū illius recompen-
sationē exigere: ut ab omnibus doctorib⁹ cōcorditer d̄f. Prin-
cēps, quoq̄ aut cōmunitas ad hoc nō tenetur, q̄a sumus ex-
tra casus extrenie necessitat is & superfluitatis, extra quos ele-
mosyna nō est in precepto: tū quia principes etsi teneant pau-
p̄m curā h̄re & eis subuenire, nō tñ tenentur hoc modo sub-
uenire: ut de se patet. Si ergo nullus inueniē q̄ ad hoc teneat,
restat q̄ paup ipse teneatur. Secūdo quia morale principiū ē
q̄ ille debet onera rei sustinere, in cuius fauorem res agitur.
quū ante constet q̄ ministroꝝ opa propter paupes fiant / ut
habeāt unde suis provideant necessitatibus: cōsequens est q̄
ipsi paupes debeant ministroꝝ opas recompenſare.

C2.6. Examinatio preposite opinionis/cū determinatiōe
q̄ in his cōtractibus cōmittit̄ multiplex iniusticia.

QUod autē predicta opinio in multis aueritate defi-
ciat, nō ex opinabilibus, sed ex p se notis principiis
moralibus/deducendū est. Assumamus itaq̄ duo
principia in cōmutationis cōtractibus p se euiden-
tia. Alterḡ affirmatiū, s. ille tenet mercedē reddere in cuius fa-
uorē opus agit. Alterḡ negatiū, s. nullus tenet mercedē redde-
re p ope factō in alterius fauorē. Hec principia stando intra li-
mites iusticie cōmutatiue p se nota s̄q̄m̄ ex seipsis equalita-
rē iusticie clare cōtinent: & ideo indisciplinati esset quere re
eoz̄ probationē. Sub his aut principiis op̄ subsumere propo-

lutiones minores / quas difficile esset intellectu penetrare / nisi
prius operationes ministroꝝ interuenientes in tractatibus istis
distingueret. & sigillatim discuteretur q̄ in cuius fauore fiat
Hac. n. decisione h̄ita / statim tota rō integre patebit. Sed ad h̄ac
decisionē absq̄ errore h̄udā / opz ex his q̄ per se inueniunt in
operatione qualibet / & non ex his q̄ per accidens insunt. & ex
propriis & immediatis cuiusq̄ p̄ditionibꝫ / & non ex coisibus
& remotis sententiā proferre. Propter quod non est in hac p̄si
deratione immiscendū q̄ hoc ne / illud opus fiat in fauorem
boni cois aut aliud h̄mōi. finis siquidē cois & remotus / ē uni
uersitatis bonū in particularibus cōmutationibus. Tam. n. sta
bilitū sup̄eius est. q̄ iustū sc̄dm iusticie cōmutatiue formam
attenditur sc̄dm equalitatē cōmutationis huius persone ad il
lam personā / & nō sc̄dm ordinē ad eoiatē. Ex per se ergo &
p̄ximis p̄sideraturū distinguamus i primis opas has ministro
rū dicentes / q̄ h̄ac operatū. q̄dā sunt quasi per se & cōiter in
tense / & he sunt ille q̄ usq̄ ad uenditionē pignorū interueniūt
Quedā uero sunt sp̄aliter & per accidens intente / & h̄c sunt
subastatio & uenditio pignorū & his annexa q̄ ex mora quo
rundā debitorū accidunt. Distinguendo aut sigillatim prima
opera / dicimus ea esse hec. s. custodiam pecunie / preparationē
ad mutuandū / actū mutuādū / uerere pignus / scribere. hec / cui
annectant exp̄se pro libris &c. Custodiā pignorū. cui p̄iun
g. s. p̄ductio domus p̄ eorū p̄seruatione. & tandē restituere pi
gnora. H̄ac aut pars maior & p̄iculosior i fauorē sit Petri mu
uātis / aut uniuersitatis paupm / Custodia. n. pecunie / acceptio
pignoz / eoz custodia / scribere hec / exp̄se p̄ libris / p̄ductioq̄
domus in q̄bus totū periculū est. ad alterius uel utriusq̄ oroi
nant securitatē / reliqua aut paucula. s. p̄paratio ad mutuādū /
& ipse actus mutuandi / & restitutio pignoris / ad huius paupis
ordinat utilitatē. Et ut clarius elucescat hec / uideamꝫ singula.
Custodia in primis pecunie in illius fauorē p̄xime fit. cui cu
stodienda reponitur pecunia aut hec custoditur duobus. s. Pe
tro mutuanti / cuius est directū dñum huius pecunie. & uniuers
itati paupm / cuius est quasi dñum utile eiusdē. Nulla. n. alia
rōe / h̄ac pecuniā opz p̄seruari nisi ut Petrus sit securus siq̄ uel
let / reh̄e pecuniā inā. & uniuersitas paupm sit certa / q̄ cois sit
etiā futuris paupibus utilitas ista. Acceptio similiter pigne

rum quum ad cōseruationē & securitatē capitalis proxime or
dinetur. p̄stat q̄ in fauorē ipsius Petri & uniuersitatis paupm
sit. Et sic oīo ē de ipso actu scribendi. & expensis pro libris.
Hec. n. oīa nlla rō fieri cogit. nisi ob integritatē & securitatē
pecunie. Iohānes. n. paup mutuū accipiēs nō curat q̄ hec scri
bant. aut q̄ pignus ab eo exigat. s; hec oīa pecunie dñs securi
tati sue p̄sulens fieri uult. In custodia aut pignorē cōsiderādū
est. q̄ sicut pignus habet in se duos. s. q̄ sit pignus. & q̄ sit t̄lis
res puta uestis. ita i ipsa pignorē custodia distinguēdū ē. q̄ ip
sa est custodia pignoris. & q̄ est cura t̄lis rei. Si p̄nderet forma
liter pignorē custodia. manifeste patet. q̄ in fauorē Petri mu
tuātis. & uniuersitatis paupm sitq; p̄xime ordinat in securita
tē pecunie rehabende. Vnde q̄a cōtractus pignoris scdm ueri
tatē est in fauorē accipiētis. ideo accipiens ipsum tenet ad re/
stitutionē eius. si etiā perdidit illud. ut p̄uincitur ex illo mora
li p̄cipio restitutionū posito a S. Tho. i scda scde. q. 62. q̄ qñ
aliqs tenet ad restitutionē nō solū rōe rei accepte. sed etiā rōe
acceptationis. tenet restituere etiā p̄dita re. Et i hoc differt acci
piēs depositū ab accipiēte pign⁹. q̄ ille p̄dito d̄posito nō tene
tur ad restitutionē. q̄ obligabat ad reddēdū depositū rōe rei
accepte. & nō rōe acceptationis. q̄ depositū dat in fauorē depo
nentis. iste aut. s. accipiens pignus. q̄ tenetur & rōe pigneris ac
cepti. & rōe acceptationis. q̄ pignus datur in securitatē petētis
ipm. obligat ad restitutionē nō solū q̄diu pign⁹ habet. s; etiā
si nō habet. Suo. n. piculo tenetur naturali iure illud custodi/
re. sicut qui accomodatū accipit eadē rōe. &c. Si aut cōsidere
tur cura talis rei que est pignus puta excussio uestiū / & hmoi
solicitudo. sic q̄ hoc accidit pignori. quod de sui rōe nō exi
git. q̄ sit in tali materia. sed sufficit sibi q̄ sit tanti precii. ut se
cura sit pecunia rehndat. ideo nō est eadē rō de sollicitudine
exercēda. & de ipsa custodia. Hec nāq; cura quamuis in fauo
rē utriusq; dantis. s. & accipiētis. cedat. dū pigneris dño res sua
illese seruat. & huic creditori pignoris p̄c. ū cōseruatur. unde
possit mutuata rehabere pecuniā. simpliciter tñ & per se sit in
fauorem dñi pignoris. q̄ mutuans licet exigat pignus. nō tñ
exigit qualitatem pignoris. immo hanc onerosam conditio
nem refugit naturaliter. unde pacisci posset cum domino pi/
gnoris t̄lis q̄ ipse nō uult sollicitudinē hāc. s; q̄ dñs p̄e mit.

4
tat tēpore cure hñde ad excutiendas uestes suas/ & alia hmōi.
Nec obstat q̄ si nullo interueniente pacto/uestes in pignus ac
ceptas p̄tingat ledi/ retinens ipsas tenet ad satisfaciendū dño
pigneris/hoc.n. nō puenit ex eo q̄ retinens tñe pignus teneat
p se ad curā eius/sed ex eo q̄ per accidens iste tenebat/ ad hoc
quia. s. nō fuit p̄testatus manifestādo dño pigneris q̄ tñs pi
gneris curā refutaret. Implicite. n. obligatur quilibet sumens
pignus qualecūq; ad eius curā/expensis tñ dñi. nisi aliud p̄te
stet. Domus autē p̄ductio inquantū deseruit custodie pecunie
& pignore &c. in fauorē est Petri mutuantis & uniuersitatis
paupm inquantū aut pignore expansioni & cure utilis est. in
hore paupm fauorē fit. Reliqua autē tria opa. s. actus mutuādi/
pignera restituendi/ & paratū esse ad mutuādū/ in fauorē sūt
manifeste Iohānis paupis. Sed prima hore. s. actus mutuādi &
restituēdi pignus/ sub mercede si cadūt: qm̄ actui mutuādi/ tñ
det actus restituēdi mutuū acceptū: & actus restituēdi pignus
rñdet actui dādi ip̄m pign⁹: sicq; par pari referē. Tertiū autē sub
mercede esse/ p se patet. Pecūia siq; estimabilis ē/ obligatio
ad paratū esse ad mutuādū. Opa uero in altero diuisionis mē
bro posita. s. q̄ spāliter respectu quorūdā accidunt/ ut uēditio pi
gnoris/ & cetera annexa/ nō opus est discutere in cuius fiat fa
uorē: quoniā pp̄ morā debitoris ab ipso soluenda sunt. sicut
& expense q̄ post eius morā fierent. in citatione corā iudice/
& linibus &c. Ex omnibus igit̄ his colligēdo quū pateat unū
rñ actū mercenariū pp̄rie & per se ordinari usq; in fauorē cu
iuscūq; singularis paupis. s. obligatā p̄parationem admutuan
dū: ex supradictis principiis facile ueritas intenta deduci pōt
cōsistens in. s. p̄clusionibus. Prima ē negatiua. s. Nullus paup
tenet ad reddendā mercedē debitā ministris hmōi pro custo
dia pecūie uel pigneris/ p ope scribēdi libros rōcinii/ aut p do
mo ad hec cōducta. Patet ista ex illo principio negatiuo/ quo
dī/ q̄ nullus tenet mercedem reddere p ope facto in alterius
fauorē. Ex dictis. n. iam cōstat ista opa nō esse facta ī fauorē
Iohānis paupis/ sed alterius puta Petri mutuātis/ uel uniuerſi
tatis paupm/ uel ntriūsq;. Scd̄a ē etiā negatiua. s. Nō ois pau
per accipiens mutuū tenet ad reddendā mercedē ministris p
cura pignore/ aut domo ad hec utili. Patet ista ex eodē princi
pio: q̄ nō ois paup offert pignus tale. i. onerosum/ & p̄sequē

10

ter non omni pauperi exhibet hoc seruitiū: ac p hoc nec a quo
libet reddendā esse mercedē iusticie exigat cōmutatiua. Nec
obstat si quis fingat oēs teneri ad hoc. qz licet hic nō det mi/
chi pignus excutiendū: ego tñ q ignorabā qle pignus esset al/
laturus/iā p duxi excussorem in seruitiū eius/& alioz paratū.
Ignorantia siquidē hec nō suffragat: qm̄ probabilē cognitio
nē) q in hmōi certitudini par est) mons habet/ q paupm indit/
gentiū mutuo alii afferēt pignera excutienda/ & alii non: ut
quottidiana experientia testat: et cōsequenter pducendus est
sibi excussor pro qbusdam ab illis mercedē recepturus: si iusti/
cie cōmutatiue equalitas seruari debet. Tertia est affirmati/
ua. s. Petrus mutuans siue uniuersitas paupm tenet ad satisfā/
ciēdum ministris p opibus in prima pclusionē positis. s. custo/
dia pecunie/ & pigneris &c. Patet ista ex affirmatiuo principio
quo dī/ q ille tenet mercedē reddere. i cuius fauorē opus agi/
tur. Patet equidē ex dictis/ q opa ista. in utriusq; uel alterius
hōz fauorē p se fiūt. nō Iohānis paupis. Quarta etiā est affir/
matiua. s. quilibet paup mutuū sumēs tenet satisfacere p obli/
gata pparatione ministri ad mutuādū. & illi paupes tenet ad
satisfaciendū p cura/ pignez onerosoz/ & particula pensionis
domus inquantū deseruit ad hoc/ q pignora talia offerūt. Pa/
tet ista ex eodē principio. Patet. n. ex dictis obligatā prepara/
tionem ad mutuādū in fauorē singuloz paupm esse. & excus/
sionē pignoꝝ in fauorē dñoz. Quinta pclusio principaliter
intenta q ex p dictis aperte sequitur/ est ista. Iniuste exigat a quo
libet paupere unus denarius pro libra singulis mēsibus. p mer/
cede reddenda supradictis ministris &c. Clarissima est ista. qz
quā exigat iniuste/ ab aliquo qd nō tenet/ & ex dictis cōstet/
q paup quilibet non tenetur ad hec oīa soluēda/ sed ad tuū
s. obligatā pparationem ad mutuandū/ psequens ē q iniuste
exigat a quolibz/ merces p oibus ministroz opibz reddēda.

C Ca. 7. Scda opinio examinatur/ soluēdo duo dubia con/
cemenria dicta in precedenti capitulo.

A Nteq; soluatur obiectiones ad oppositū facte & exami/
netur an usura hic inueniatur dubia duo circa supradic/
ta relicta/ soluenda sunt. inferenda quoq; hōz solu/
tioni est scda opinio/ quia eius decisio sūl apparet. Restat igit

tur dubiū primum. An Petrus mutuans/an uniuersitas papm/
an uterq; sit/teneatur ad satisfaciendū ministris p illis opib?
proqbus Iohānes paup nō obligatur. Sed si predicta diligen
ter inspiciantur patere potest q nō Petrus mutuās/sed uniuers
fitas papm tenet adhuc. Adductum. n. iam est principium di
cens. q ille in cuius fauorem res agitur. tenet ad mercedē red
dendā. Constat aut q custodia seu pseruatio pecunie integre
ad quā cetera hec opa ordinantur. nō in Petri fauorē/sed pau
pm uniuersitatis sitiquia Petrus nō propter se custodiendā pe
cuniā deponit. ipse. n. p se ipsum custodiret pecuniā ppriā.
nisi paupm utilitas exponādā pecuniā suā custodibus ex
posceret. Patet etiam hoc idem ex eo q non custoditur ex
riculo Petri offerentis. qm restituenda est sibi nō solū rōe rei
accepte sed rōne acceptionis. & iā dictū est. q qñ aliq; tenet
ad restituendū rōne acceptionis. etiā re perditā tenet. Petrus
igitur gratis offerens pecuniā mutuis. licet non donet/non te
netur. sed paupm uniuersitas. Et tunc surgit scdm dubiū cur
iniuste dicatur exigi a Iohāne paupē particula quedā eius ad
quod uniuersitas pauperum tenetur. quoniam Iohannes pars sit
totius pauperum uniuersitatis. & sicut tota uniuersitas tenetur
ad integram satisfactionem. sic pars eius ad partem. quinimo
impossibile est. q alr uniuersitas pauperum satisfaciat quo
niam pter paupm res nihil habet. Sed ad hoc quoq; du
bium nūlio ex dictis facile hñ potest. Iniustam siquidem esse
huiusmodi exactionem ratio indicat cōmutatiue iusticiē in
tra cuius latitudinem stādo. a pte exigi nō potest id ad quod
totū tenet. eo q totum. ut extremum est cōmutatiui iusti. par
tis rōem habet. idēq; est a parte exigere. scdm iusticiā cōmu
tatiuā. id ad quod totum. scdm eam. tenetur. ac si exigere
ab una parte. id ad quod pars alia tenetur. quod iniustissimū
esse constat. Ex predictionis scdm iusticie cōmutatiue formam
modo examine sonant. Quid aut dicendū sit scdm iusticiā
distributiua si locū in hac re habet. proprio loco dicet. Sat sit
nūc scire. q iniuste exiguntur hec a Iohāne paupē. si infra iu
sticie cōmutatiue limites res agatur. ut opinio prima dixit.
Ex premis autem patere potest defectus alterius opinionis
defendentis cōtractus istos scdm iusticiā cōmutatiuā. li
cet nō ita ample sicut prior. Propius siquidem accedens se

11

eo qd hoc comune dñm est summe verum: sed mfe applicatur
ad ppositū qm expense iste non causantur ex bñficio mutui
licet occasionentur & remote ex mutuo pueniāt: sed causan-
tur ex cōtractu pignoris/ quod formaliter est in fauorē mutuā-
tis. Dixi notanter qd occasionantur & remote proueniunt ex
pense ille ex cōtractu mutui. & nō dixi ex bñficio mutui cau-
santur: quia mutuum nō est causa/ sed occasio hāc expensarū/
nō proxime/ sed remote: nec habet rōem occasionis huius in
quantum est in fauorē accipiētis mutuum: ppter quod rō ista
concludit oppositū sui intentioe qd sicut iniquū est mutuārē
ex hoc qd mutuatur/ damnicari: ita iniquū est dantē pignus/ ex
hoc ledi. equa. n. est utrinusq; conditio p se loquendo. Vñ exē-
plū quod adducunt quod opinionē hāc p̄mū. fuisse uidē. ad
propositū nō est. Dicunt. n. si Petrus Mediolani existens Iohā-
ni petenti ibidem pecuniā mutuo si dicat. Pecuniā quā petis
Genuē habeo. mittamus tuis expensis p illa. & sic mutuum
gratis accipito: cōstat qd Petrus nō exigit iniuste a petēte mu-
tuū expensas illas: quia non tenetur incurrere dānum hoc/
ex hoc qd mutuatur ergo a simili neq; in his cōtractibus/ iniu-
stum est expensas exigere: ad propositum in q non est exem-
plum hoc: q; clare p; qd expēse iste sunt ad hoc ut pecunia ad
mutuum petentem pueniat: & cōter in eius fauorem per se
& p̄xime ordinantur. In proposito aut nō expensas istas nō
ordinari per se in fauorē Iohānis paupis mutuum accipiētis
ex dictis clarissime cōstat. Propter quod aduertant cuiusq; or-
dinis uiri/ ut exemplis non fallantur: quoniā multa in eis diffi-
milis inueniuntur: quorū quodlib; quia non est facile cuilib;
discernere: duo subiungenda duximus. ex quibus cetera faci-
lius diiudicari possint. Creditur. n. primo qd sicut Martinus q
ut mutuet Bernardo indigenti accipit pecunias a feneratorē res/
& expensas facit ut pignora p famulos tute deuehantur. lici-
te potest a Bernardo paupe exigere nomine interesse huius
expēsas. & usurā quā soluit: sic i pposito fieri possit a Petro sen-
coitate/ q ad has expensas cogit ex alio ope scō in fauorē Io-
hānis paupis. s. mutuo. Creditur quoq; scō/ qd sicut a petēte
mutuum/ licite potest mutuans exigere securitatem. & si ac-
cipiens mutuū chyrographo eū facere tutū eligat/ notarioq;
mercedem reddat/ nō iniuste grauat: & tñ chyrographum

fit in fauorem mutuantis: ita in proposito petens pignus/nō
iniuste grauat Iohāne paupem/circa expensas ex quibus nihil
sibi utilitatis accrescit: sed sola indēnitas montis/seruat. Sed
in his & hmoi p̄sima est dissimilitudo. Et primū quidē exem-
plum in hoc a montis/natura differt. q̄ expensas illas Marti-
nus facit ut Bernardi p̄sonā induit indigētis subsidio tali, q̄ si
sibi pignera accomodans/ut mutuū inueniat:& ideo non est
miz/si expensas t̄es Bernardus tenet subire. Nihil. n. minus
tenetur/ q̄ si ipse p se ipsum a feneratorē mutuū sumens/expē-
sas illas fecisset/propter hec accidentia. In casu nero montis.
nec Petrus nec coitas in p̄sua Iohānis pauperis expensas has
facit/sed collegii paupm. ut ex dictis patet: & ideo Iohannes
pauper iniuste grauatur in hmoi expensis. Circa scdm vero
exemplū sciendū est/q̄ ut dī. 4. Metaphhy. nisi cuiq̄ quesito
formali respondeat/omnis certitudo destruetur. eo q̄ extra
rōem formalem uariantibus infinita occurrunt circa quod li-
bet. Vnde in proposito sollicitē semper attendēdū est/qd for-
maliter queratur/aut ratiocinando adducatur. Aliud. n. est pe-
tere securitatē reh̄nde pecunie:& aliud est petere t̄sem securi-
tatem. s. h̄ntem expensas annexas. puta chyrographū: quē ad/
modum etiā superius distindū est/q̄ aliud est loqui de pigne-
re:& aliud de tali pignere. Petens. n. securitatem/nihil petit
in sui fauorē h̄ns annexum damnū eius aquo petit illam. sicut
nec petēs pignus. Vnde si accidit q̄ petitam securitatē aut pi-
gnus ego dare nō possim nisi cum aliqua expensa/quam qua-
litas securitatis aut pignoris a me electa parit. ego ipse dam-
num hoc mihi infero: sicut i exemplo/ aduēto cōtingit. Nō. n.
ex securitate petita/ sed ex qualitate securitatis a me oblata/ ex
penſe iste p se pueniūt:& ideo teneor ego notario mercedē
reddere/ sicut & expensas illas subire que ex pignoris emanāt
accidentibus. Petens uero securitatē talē/ puta chyrographū.
cū in fauorem sui petat rem h̄ntem expensas annexas: & ini-
quum sit ex eo quod in fauorem sui agitur/ altege dānificari:
iniuste grauat eū a quo illam petit ad reddendam mercedem
notario debitā. Vnde euidenter patet/q̄ montis natura ab hoc
exemplo distat in hoc/q̄ hic petens securitatē nihil petit/ ex
quo p se oriatur expensa aliquatin monte aut/ uolens pignus/
uult sibi a Iohāne paupere solui pro custodia & aliis/ ad que

ipse tenetur naturali iure/aut que ipse fieri uult non i Iohānis
pauperis fauorē: ut ex dictis patet. Omnes ergo iteꝝ atq; iteꝝ
monitos esse rogo: quatenus caueāt ne exēplis inhereāt: qm̃
multa latent in eis accidentia/ex quibus etiam sapientes con
tingit falli. Secundo dico qđ nō sufficienter arguendo proba
tur. coīratem aut principem. nō teneri ad soluendā munitis
mercedē. Licet. n. recte cōcludat. qđ nō teneātur simpli: nō in
ex hoc concluditur quin teneantur ex supponēti. supposito qđ
hunc modū mutuandi statuāt. Et licet ut dictū ē/uniuersitas
paupm de iuris rigōr/ nō coītas aut princeps ad hoc teneatur
quia hec omnia ad cōmutatiuam iusticiā spectant. & absq; pu
blica auctoritate facta/ iniusta nō essent: equitas in a iusticia nū
multum remota/ exigit qđ princeps aut coītas/ ex publico era
rio pauperibꝝ etiā hoc mō. subueniat. Modus aut accipiendī
qđ etiā iniusticiā p̃tineat: manifestatur. Quū duo genera opm̃
sint pro quibus hec a paupe exiguntur: illa p quibus nō te
netur/ uel qā nullus paup ad hoc ten. ē/ puta pro custodia pi
gnorē/ uel qā hic nō tenetur/ puta pro excussione pignorē qā
ferreas uirgas in pignus dedit: de modo exigendi mercedem
pro istis/ nō opꝝ probare qđ sit iniustū: quia si exactio ē iniusta
modus eius iustus esse non potest. Sed & modus exigēdi pro
his ad qđ Iohānes paup tenetur/ s. pro obligata p̃paratione ad
mutuandū/ iniustus ostenditur. ex eo qđ obligate p̃paratio
ni ministri ad mutuandū: nec rōne periculi/ nec ratione labo
ris/ aut cuiusuis occupationis/ aut damni cōmensurat diutur
nitas t̃pis/ quo mutuū acceptū tenetur. aut quantitas accepte
mutuo ipsius pecūie: nisi quis diceret damnū incurri/ ex eo qđ
nō potest tam frequenter mutuum iterare: ac p hoc cessat mi
nistri merces integra/ a pluribus suscipienda. Sed subtiliter. cō
sideranti apparebit. qđ ex hoc non hētur/ qđ oportet mercedē
istam quantitati mutui & t̃pi quo retinetur commensurare:
sed qđ opꝝ cōsideratis omnibus certū salariū sibi statuere. & il
lud summarie ac uerisimilē calcularis prudentiū arbitrio pau
peribus uenturis ad suscipiendū mutuū soluendū equalē taxa
rēre qđ equaliter ad oēs hmōi se obligat. Sic. n. merces mini
stris debita reddet/ absq; ambiguitate & iniusticia aliq. Nec
incōuenit cōringere paupē pluries indigenē/ plus soluere
minus paupē/ qm̃ merces hec redditur/ nō mutuo aut quātita

ti pecunie mutuate. s; obligate pparationi ad mutuadū. q̄ cō
 luer oēs respicit; & pauper p̄tes tamens duoy rōem habz. Nec
 est opus prudentium uirorum iudicio ista tñ submittere. qz
 scie subiaccit; sed eorum arbitrio (ut dcm̄ est) relinquitur q̄ti
 tas stipendii ministris debiti; & taxatio q̄ritatis pecunie a sin
 gulis soluende; equalitate supposita & alia hmōi singularia.

¶ Ca. 9. Determinatio q̄ in pmissis ptractibus
 committitur ulura.

Reliquū quo ad hāc partem est; ut uideatur an; inin
 sticia q̄i his inuenit; ptractibus usure rōem habeat
 qd̄ ex duobus p̄nderandū est. Primo ex eo q̄ usura duob; mo
 dis cōmittitur; augendo ex mutuo capitale. & exigēdo recō
 pensationem damni; qd̄ non ppter mutui bñficiū incurrit;
 Neq; n. minus usurā supit; uelle ab accipiente mutuum recō/
 pensationē dāni qd̄ ab hostib; uel latronibus passus est; q̄ uel/
 le ad augendas opes aliqd̄ ultra sortē. In pposito aut; cum iā
 pateat montem pietatis siue uniuerſitatis paupm; & breuiter
 uolentē sibi pecuniā montis integre & secure saluari quicūq;
 sit ille; exigere a Iobē paupe mutuū petente; expensas q̄ n̄ illi
 fauorē sunt; psequens sit. q̄ exigat recōpensationē dāni qd̄
 non ex mutui bñficio incurrit; s; ppter pecunie rehūde securi
 tatē. Nec obstat aliquāl; q̄ dānum hoc ex mutuo emergit; sal
 tem occasionali. Nihil siqdem refert uñ dānum hoc pueniat
 aut aquo inferat; dāmodo ex eo q̄ sit i; fauorem Iobis paupis
 ut sic; n̄ causef. Ista n. negatio sufficit ad hoc q̄ iniuste exigat;
 ab eo; & cōſiter q̄ usurariū ex quo (ut dcm̄ est) n̄ refert a d; uſu
 rā; dānum indebitū a petente mutuum exigere; aut lucrū q̄ie
 re. Scdo ex eo q̄ nō minus usurariū est; mercedē alteri debuit
 non ex seruicio impenso ad mutui bñficiū ut sic; ab accipiente
 mutuū exiget; q̄ quodcūq; aliud lucrū ultra sortē peter. Neq;
 n. ab usura remotius ē; grauare iniuste accipientē mutuū ad
 soluendū aliquid ultra sortē alteri quacūq; ex causa q̄ sibi ipsi
 mutuanti. Cōstat aut; q̄ hic grauaf; iniuste Iobēs paup; dū ac
 cipit mutuū; ad soluendū ministris p opibus; p quib; n̄ tenet;
 quanq̄. nihil ad montis mutuantis augumentū exigatur; non
 igitur subterfugi potest; quin usuraria sit exactio ista; sed m; iu
 sticie cōmutatiue formā loquendo. Ad euidentiā nero solu
 tionis obiectionū in oppositū; diligenter atredendū est. q̄ hic

sunt duo: scilicet reddere mercedem ministris seu quod idem est ipsos mi-
 nistros accipere mercedem pro locatis operibus: & hoc est iustus
 finis & omni equitate plenusque eius causa est locatio opere
 suae. Alterum est exigere huiusmodi mercedem a locatore pauperis: & hoc
 iniustum est & usurarium: quia cum nulla causa alia est nisi mutuū:
 quoniam opere ille locare non sunt loci pauperi: ut propter illas ab eo
 exigere merces possit. Vnde prima ratio peccat assumendo quod hic ni-
 hil ultra sortem quam propter mutuū. Item tamen propter locatas ope-
 ras: quoniam secundum ueritatem ex mutuo exactio ista causatur. ut ex di-
 ctis patet. Vel & in idem redit. uerbaliter respondendo. dicatur. quod exigere
 propter locatas operas contingere potest dupliciter. Vno modo propter
 locatas operas in fauore accipientis mutuū: & tunc bene legitur
 ergo non propter mutuū: quia locatio operum in huius accipien-
 tis mutuū fauorem facit. causa proxima est quod ab eo iuste mer-
 ces hec exigatur. Alio modo propter locatas operas. non in fauore huius
 accipientis mutuū: sed alterius quicumque sit ille: & tunc male in-
 fertur. ergo non propter mutuū: quia causa proxima huius exa-
 ctionis est. uel mutuū. uel locatio operis: sed locatio operis
 causa secundum iusticiam esse non potest. eo quod opere non sunt in fa-
 uorem huius accipientis mutuū locati: ergo mutuū huius
 exactiois causa proxima est. ac per hoc usura committitur. Nec
 obstat id quod confirmando subdebatur. scilicet si ministri do-
 nare hoc uolunt mons non turbabitur: ex hoc. non. nihil aliud huius po-
 test. nisi quod mens lucrum ex hoc non querit: sed non habet quoniam locos
 pauper graue ex accepto mutuo. ad mercedem reddendam mi-
 nistris adquam non tenetur. Sicut si pauper ab aliquo mutuū
 sumat. cum onere quod rustico cultori uineae mutuū mercedem red-
 dat. usura non deficit. ex eo quod rusticus per illi pauper absque mutuū
 turbatione donare mercedem propriam. Secunda autem ratio concludit mer-
 cedem ministrorum non esse usurariam: & hoc perculdubio uerum est.
 quoniam iusta & sancta est: sed non probatur. quoniam mercedis exactio a locatore
 paupere qui non tenet sit usura. Debet. nam. merces illa exigere ab
 eo qui tenetur ad illam. & non ab hoc paupere: ideo si reddat
 merces talis ab eo qui tenet iusticia est. uel charitas si pietatis
 intuitu ab aliquo qui non tenet: si autem exigatur ab eo qui non tenet
 clare constat quod quauis merces sibi debeatur iniusta in exactio
 est. quia hic non tenetur. Et si adiunxeris quod exactio ista non nisi
 per mutuū mandatur: usuraria manifeste apparebit: quod in

casu isto cōtingere iā patet. Est igitur intra iusticie cōmutatiue terminos loquendo, multiplex iniusticia & usura in capitulis montis pietatis.

Capi. 10. Opinio dicentium iusta esse capitula Montis Pietatis secundum formam iusticie distributiue.

Sunt igitur alii subtilius naturā montis huius speculātes qui intra iusticie cōmutatiue limites standū nō credunt sed iusticiā distributiua insertā dicētes, scdm eius formā iusticiā in his capitulis saluari defendunt. Hi casum mōtis pietatis illum esse approbantes qui in cap. 7. positus est. in quo. s. Petrus uocato populo donat. 10000. ducatos nō consumendo sed mutuando; perpetuo tpe paupibus; &c. ut supra. nō inserūt iusticiā distributiua ipsiis p̄tibus mutui uel pignoris uel locationis op̄is; sed inuētiōi mercedis reddēde op̄ariis. Si namq; superius dicta adueniunt; ad hoc deueniū est. q̄ paupm uniuersitas tenetur re idere mercedem ministris montis; & ideo ipsa uniuersitas paupm; ex quo in comuni nichil possidet. inuenire uolens unde soluere possit mercedem hanc ministris sibi deseruientibus. onus hoc distribuēdū esse i suas partes pauperes. s. statuit. Vnde ipsa mercedis redditio in iusticie cōmutatiue terminis relinquitur; sed inuētiō mercedis reddēde; scdm iusticie distributiue formā fieri scdm hanc opinio nē potest; & de facto in monte hoc fit. Dicit igitur duo hec opinio. Primo; q̄ scdm distributiue iusticie formā; in uniuersitate paupm inuenienda est merces reddenda ministris; Scdo q̄ inuentio ista iuste scdm iusticie distributiue equalitatē; in capitulis huius montis ordinatur. ita q̄ nullus pauper iniuste grauatur. Primum probatur duplī: Primo. quia cum uniuersitas paupm teneat de suo satisfacere his ministris; suū aut nō sit nisi altero modo; uel quia in comuni aliquid hētur. uel quia suarum est partū; & i proposito uniuersitas non possidet aliquid in comuni; restat ut de his que partium sunt satisfacere debeat. Partes aut pauperes esse patet; inter eos igitur op̄ pecuniā hanc inueniri Et cū constet q̄ omnia onera iuste distribuenda sunt; consequens est q̄ scdm iusticiā distributiua inuentio hec fieri debet. Secundo quia sicut bonū totius; partibus est debitum & ideo proportionaliter eis distribuendū; ita & malum totius; partes quoq; proportionaliter sustinere te

nētur: onera aut̃ omnia inter mala computat̃: onus igitur hu
ius mercedis soluende, partes uniuersitatis pauperū p̃portio
nalē sufferre tenentur: hoc aut̃ est inueniri pecuniā istam in
uniuersitate pauperum/ scđm iusticie distributiue formā: qđ
erat probandū. Scđm aut̃. s. qđ de facto nulla iniusticia in mo
do distribuēdi hec onera inueniatur: pbat̃ etiā dupl̃r. Primo,
qz in hac uniuersitate bonum est ipsa subuentio & releuatio
pauperum/ malū uero est onus soluendi mercedē: equū aut̃ ē
nt̃ qui plus boni p̃cipit. plus etiam mali sentiat: cui igitur ma
ior sit subuentio. is maius onus solutionis subire debet: Et sic
statutum est in hoc monte/ ut. s. cui plus & maiore tēpore mu
tua/ plus onus soluendi ministris sentiat. Scđo qā equū ē/ ut
cōiū onē: illis plus imponatur/ q maiorē occasionē subeū
di talia onera uniuersitati prebēt/ illi aut̃ quorū pignora maio
re tpe & piculo custodiunt/ sūt hmoi: qm̃ maiorē mercedē
tenetur reddere uniuersitas ministris p custodia illoz: q̃ aliogz
ergo illi qui diutius pignora ibi tenēt. & similiter illi q̃ p̃cio
siora offerūt pignora: ex hoc qđ maius mutuū sumū/ debēt
amplius grauari: quod in cap. montis pietatis cōtinet̃. Nō est
ergo iusticie distributiue uiolatio in istis capitulis.

Cap. ii. Examen predicte opinionis determinans.

quomodo hic sit distributio.

VT eodem aut̃ ordine ostendatur opinioñē hāc. deficere
resprimū dictum examinādo. opz ex cōiubus animi cō
ceptionibus incipere. & ostendere quō rō distributio
nis hic saluatur. Quia ergo ut dicitur in. s. Ethic. iustū in distri
butionibus cōsistit/ ut oēs scđm dignitatē. quandā oportere
esse. ita qđ sicut iusticia cōmutatiua dignitatē p̃sone nō cōside
rat nisi qđ in quantitatem rei redundat/ utputa quū p̃side
rat dignitatē principis percussit. qā percussio ex hoc crimino
sior est: ita iusticia distributiua quātitatē rei nou ponderat/ ni
si qđ redundat in dignitatē p̃sone. utputa cū magnificat uir
tutis egregiū actū/ ex hoc qđ dignior p̃sona illa ex tali ope red
ditur: ex hoc inq̃ cōs̃ est. qđ distributionis ratio absq̃ digni
tate non inueniatur. Dignitatem aut̃ dicimus non quodcūq̃
bonū hoīs. s; illud ex quo hoīs soriunt̃ qđ partes sint totius
uniuersitatis: siue illud sit uir⁹ ut i politica aristocratia: siue re
rū abundātia/ aut nobilitas. ut i oligocratia: siue libertas/ ut in de.

mocratia: siue quodcumq; aliud. Et cū talis ptiū dignitas ad
cōe aliquod opus quod totius propriū est/ordine: opz si hāc
paupm uniuersitatem in coitatem qdam erigere uehimus/iue
nixe/& qd sit totius opus.& scdm quid partiū dignitas atten
datur. Est autē hic opus totius. ppetua cōmoditas mutui inue
niendi propter hoc. n. oīa fiunt:& hoc cōsequitē mediante pe
cunie mutuāde (q̄ mons dī) integra pseruatione. Dignitas ue
ro indigentia est. Id. n. in q̄libz coicatione dignitas dī. pp̄ qd
aliquis debet admitti.& iniuste repelli putat: ut discurrendo p
oēs supradcās politias patet. Sola autē idigentia existente/me
retur quis de hoc esse collegio.& iniuste expelleretur: supposi
tis ip̄ his q̄ scdm legem ordinata essent. puta q̄ tm pauperes
ciuitatis admittantur. Igitur indigentia/pro dignitate i hac
uniuersitate habet. Indigentia autē dicimus n̄ q̄cunq; s̄ talem
q̄. s. pignorb⁹ possit secūz facere montē. Hic est modus quo
uniuersitas paupm/uelut coitas qdā/distributionis est auctrix
& capax. Qui licet sit sustentabilis clarius tm̄ & uerius distribu
tionis forma in ea saluatur dicendo. q̄ sicut si militibus ultra
debita stipendia pp̄ res bene gestas p̄ republica distribuēda
statuat qdā pecunie sūma. distributionis iustus modus erit/ut
q̄to mēsus hic illo egit. rāto maius sit qd huic/ eo qd illi daf:
& sic modus & forma distributue iusticie seruat/ absq; tot dif
ficultatibus. ita si pauperibus multis onera distribuenda sunt/
ut hic accidit/ sufficit q̄ distributionis iuste forma seruet/ q̄ exi
git eq̄litate pportionis. ut dcm̄ est: q̄ tunc tm̄ seruat. quū eq̄li
bus eq̄lia/ & ineq̄libus ineq̄lia imponuntur. Et qm̄ siue hoc/ si
ue p̄mō mō ponatur distributio i paupm uniuersitate. ū re
fert quō ad p̄ntem qōnem: idcirco concedatur distributionē
inueniri i inuētiōe mercedis reddende opariis mōtis. a quo
cūq; distributio ista mādē. siue a principe/ siue a coitate/ siue
ab ipsa paupm uniuersitate.

Car. 12. Determinatio q̄ scdm iusticie distributue formā
multiplex i hoc monte iniusticia cōmittitur.

R Estat ergo considerandū scdm. s. an distributio isto
modo scā iusta sit. Vbi p̄mittendū est. q̄ licet indi
tributionibus coiter minus seruetur iustū etiā absq;
cōscientie periculo. q̄ i cōmutationibus. eo q̄ cōparationes p
sonarū sunt odiose/ & pacis bonum tollunt/ qd ceteris bonis

coibus p̄stat̄ statuta tñ distributionum dispositus, tanto iu-
 stiora esse oportet, q̄to facilius ab eis declinare quodāmodo
 cogimur. Si. n̄ ipsa statuta a iusto declinare inciperent, nimia
 postmodū in distribuendo elongatio a medio fieret: sicq; in-
 iusticia corrūperetur. Et ideo diligēter op; distributionis huius
 statuta examinare: ne lex iniusta sui obseruatores ad iniusticiā
 deducat. Sciendū est igitur, q̄ alī bonū/ alī malū est distribuē-
 dum inequalibus paribus alicuius totius. Bonū siquidem di-
 stribuēdum est sic ut digniori maius bonū def. Et rō ē. q̄ bo-
 nū totius, qd est debitū alicui parti. tanto maius est q̄to pars
 illa maiore principalitatem habz ī illo toto: & tanto minus
 quanto pars minore habet dignitatē in toto. Malum aut ecō-
 uerso distribuendū est. ut. s. digniori parti minus malū/ & mi-
 nus digne maius malū imponatur. Et huius rō est. q̄a ex quo
 minus malū habz rōem boni, ut dī ī. s. Et hi. qz eligibili⁹ est q̄
 maius malū: eiusdē rōis est/ q̄ alicui debeatur plus boni, & mi-
 nus mali: & cōter parti principaliori cui debetur maius bo-
 num, debetur etiā minus malum: & proportionaliter parti/
 uiliori cui minus bonorū debetur/ plus malorū imponendum
 est. Et loquimur sp̄ de bono & malo totius, qd partibus distri-
 buēdū est. Suadet quoq; hāc distributionis esse eq̄litate/ natu-
 re operatio: q̄ alimētū distributura mēbris/ ad principalia mē-
 bra digniores partes. & ad uiliora uiliores transmittit: infimi-
 tatem autem si potest/ a principalibus membris ad utliora p-
 pellit: ut experientia cōtinue docet. Vnde si in pauperum uni-
 uersitate/ q̄ sup indigentia fundatur/ bona distribuēda essent:
 q̄to aliq; esset/ magis indigēs/ tāto mai⁹ bonū sibi deberet. eo
 q̄ maiore principalitatē habz ī tali toto: sicut magis diues ma-
 iore principalitatē habz ī politia q̄ fūda⁹ sup diuitias q̄ oli-
 cratia uoca⁹. Et cōter q̄to aliq; ē magis indigēs/ tāto minus
 mali comunis sustinere debet. Et qz onus hoc mercedis soluē-
 de inter mala cōnumeratur: op; q̄ scdm iusticie distributue
 formā magis indigens minus soluat. Magis aut indigentem
 inter pauperes esse cōstat/ q̄ maiore eget mutuo. & minus ci-
 to potest soluere: nō ergo iuste statutū ē. qd plus mutui sumē-
 tes. & maiore tpe retinētes/ plus teneat soluere. Nec impediē-
 conclusio huius p̄cessus/ siq; cauillationibus forte ad inuentis/
 nō suscipiat id quod tñ p̄batū est. s. uniuersitatē hāc sup indi-

gentia fundari: ut qđ ista nō sit uere coitas qđā. Stat. n. uis rōis
in hoc. qđ distributio onerosa nō debet cōmēsurari idigēte.
ita qđ qđo qđ pl⁹ eget: tāto pl⁹ cois oneris sustineat. hoc. n. pba
tiōe nō eget: tñ hoc aut p̄cipio siue uera distributio siue mo
d⁹ distributiōis hic saluet. subsumit / qđ ista distributio ē onero
sa: qđ manifeste p̄: ergo nō debet qđo qđ magis eget: tāto ma
gis grauari. S; scđm capsa huius mōtis qđo paup magis eget
magis grauaf: quod manifeste patet. qđ magis grauaf diutius
plus mutui retinēs / hic aut est magis egēs ergo. Cōmittit etiā
ultra hec iniustitia hic dupl: & ea. s. ad qđ aliq tñ scđm iusticiā
cōmutatiuā tenet: / omnibus imponēdo. s. mercedē p excus
siōe pignere: & ea ad qđ oēs equaliter tenent. s. mercedē p obli
gata p̄paratione ad mutuādū. imponēdo inequaliter: qm oīa
in unadunādo ad formā seu modū distributionis: & qđ cō
mutatiue iusticie sunt / cōfundūtur. & qđ distributiue sunt / uiol
ant. Ex his aut facile ē soluere rōes i oppositū. Prima siqđē
Peccat p̄mo i medio termino / in quo tota uis rōis sistit. As
sumit. n. equū esse ut q plus boni totius p̄cipit / plus etiā eius
mali sentiat: hoc aut flm esse monstratū ē. Iniquū q̄ppe scđm
iusticie distributiue formā est. ut is plus cois mali sustineat /
q plus boni suscipe debet: ita ut dcm ē. minus malū quoddā
bonū est. Sed aduerte diligēter / qđ dicētes plus aut minus bo
ni uel mali. de q̄tate absoluta ipsius boni uel mali loquimur
& nō de q̄tate p̄portionali. De hac. n. loquēdo / equale malū
& equale bonū oībus partibus de coībus dandū est: qđ iustū
in distributionib⁹ / in equalitate p̄portionali p̄sistit. ut supius
ex. s. Ethic. diximus. Et qđ paruū malū magis ledit nobilē p
tem. qđ magnū uilē. ut patet i mēbris copis: & in p̄posito plus
paupulus ledit ex solutione duorū solidorū / qđ artifex minus
egens ex solutione. 4. ideo nō usquequaq; salū est illud assū
ptum. s. equū est ut q plus percipit boni / plus sentiat mali: sed
ut iā patet: etiā sic nō est pro opiniōe illa. Scđo peccat in eo qđ
sublumit. s. subuentio mutui est bonū cōe huius uniuersitatis
paupm. Releuatio namq; pauperis ex accepto mutuo. ex ipso
mutui bñficio causatur: mutuū aut ad iusticiā cōmutatiuā
adeo spectat. ut id iusticie distributiue attribuerē ridiculū sit:
nisi forte distributio mutui statueretur / quod hic nō fit. Iniusta
deinde lex esset. siquā statueret qđ ex subuentione quā ex mu

tui beneficio quis percipit/aliquid pecunia estimabile mutuati
daret.&simuliter cuiusq; alteri/aut ex alia causa nō teneretur.Ex
hac siquē causa nulli quilibet obligatur.quis amicitia debet.
Si mutaretur quoq; argumentū.& esset sermo nō de subuen
tione per mutuū. s; de cōmoditate perpetua mutui inuenien
di/quā torius cōe bonū esse dcm̄ est. n̄ potest adhuc pcludi iu
sticiā seruari. qm̄ si penes cōmoditatē illā distributio oneris
agēda est. quū cōmoditas illa oībus sumentibus equa se respō
deat. inequalit̄ distribui solutionis onus nequaquē deberet: licet
(ut ex dcis patet) iniquū sit malū distribui/ sicut & bonū. Seda
uero rō q̄ metis onus soluendi iuxta datā soluēdi occasionē/
facile soluitur dicendo. q̄ aut occasionis uocabulo pprie unū
aut coīter. ut etiā causam occasionē uulgariter dicimus. Si p
prie loq̄tur. falsū est q̄ hmōi occasionib; cōmensurande sunt
distributiones boni aut mali coīs qd̄ debetur partibus. ut p̄
in omni politia: secus aut̄ de gratuitis dicendū esset remunera
tionibus. Si aut̄ occasionē p causa ponit: tūc flm̄ sublimitur.
Causa. n. hanc expensam est uniuersitas ipsa: q̄ pignitib; tute
uult pecunie mōtē saluari. Et ex hoc clarū patet ueritas primi
mēbris: q; pauper ipse occasio ualde remota est. & n̄ nisi ipsa
mediatē & causante uniuersitate que soluere tenet. ut pote nō
cōcurrēns ad hoc/ nisi pp̄ mutui petitionē: ex q̄ occasionem
sumit mutuās q̄ pignus uult: ex quo deinde puenit q̄ uniuers
itas teneat soluere. Patet igitur q̄ occasionibus hmōi nulla
iusticia distributiones eq̄ti debent. Ex his aut̄ formati alia po
test rō ad principale intentū talis. In hac paupm uniuersitate
.4. sūt: cōmoditas ppetui mutui hñdi. reuolutio ex mutuo su
suscepto. remota occasio n̄ data s; sūpra alicui; expense. & in
digētia. Nulli horū distributio oneris huius iuste cōmensuraf
in hoc monte. ut p̄ ex dcis: ergo i capis mōtis/ iusticia distri
butiua non saluatur.

Causa. 3. Opinio dicēs i Mōte hoc nullū esse pprie mutuum
Sed societatem potius qnādā p̄ssimis capitulis
ad cōe bonū unitam.

Surrexit pp̄i has forte rōum angustias op̄io alia. nedū hec
capla/ s; alia q̄ ab oībus repulsa uident coītatibus. pietate
plena defendere uolens. Hec q̄tū ad propositū spectat. 3.
dicit. Primo/ q̄ hic est tractus societatis positine & perpetuo

conseruatiue. Secdo q̄ hic nō est contractus mutui proprie, s; rpalis usus cois depositi. Tertio q̄ hic est ptractus locationis opax ad custodiā pignox &c. cui a paupib⁹ merces reddēda iuste exigif &c. Primū declaratur explanādo naturā hui⁹ mōtis sic. Paupes ciues cōuenientes media ītercessionē p̄dicatox &c. a diuitibus & seip̄s q̄dā pecunie sūmā dono obtinent/ñ distribuendā, s; ppetuū usui eox p modū mutui pseruandā: eiufq; custodie/ & p̄dicti usu: dispensationi. & pignox custodie/ & cure/ & ceteris ut sup̄. p securitate cois pecunie/ ministri q̄dā a paupm p̄ib⁹ pponuntur. reddendaq; statuitur eox opib⁹ merces a singulis paupib⁹ ut sup̄. unus denarius p libra singl̄s mensib⁹, &c. Hec est paupm ciuiū societas. deponens sūmā illā sub coib⁹ custodibus. per modū mutui eius paupbus dispensandā: & reddēs mercedē custodib⁹ debitā &c. Et q; in societate ista nunq̄ inrenditur diuisio capitalis cois. s. depositi/ nec scđm totū nec scđm partē. s; poti⁹ pcurare augmētū. & p cōseruari de illius tuta/ q̄libet aliquid soluit/ puta duos denarios: p libra &c. ideo hic est contractus societatis nō diuisiue/ sed positīue & perpetuū conseruatiue. Scđm uerō. s. q̄ nō sit hic contract⁹ mutui/ pbatur ex parte rei q̄ mutuari dī. & ex parte extremox inter q̄ mutuū dī. Vbiq; nāq; est proprie mutuū/ ibi & res mutuata est aliena a iur⁹ petētis mutuū. & mutuans oīo a petēte mutuū distinguitur. S; hic neutrum istotū inuenitur. q; pecuniā q̄ mutuatur cois est eis quib⁹ mutuatur: & mutuans est ip̄m cōe depositū seu ipsa societas. q̄ a pauperibus societati: membris ñ oīo distinguitur: ergo ñ est hic proprie mutuū. Maior propositio assūpta quo ad utraq; sui partem/ ex rōne iusticie cōmutatiue in mūis patet: q; iusticia cōmutatiua ñ est inter totū & partes: & mutuū ñ est nisi de eo q̄d akerius partis. i. singlaris persone est. & cōter oīo alienu/ ab hoc petente mutuū. Vñ qñ pauper a mōte mutuū pp̄ penuriā uocabulo x̄ perit pale m usū cois depositi/ scđm ueritatē peti. ñ mutuū. Et ex hoc ulterius manifeste sequitur. q̄ usura hic ñ est: q̄ mutuū explicite uel implicite comitatur. Tertio aut q̄. s. hic sit ptract⁹ mercenari⁹ inter ministros & pauperes: & cōter/ q̄ pauperes iuste teneantur eis reddere mercedē &c. ut per se nosū relinquitur.

C. 14. Examē pdcē opinionis determinās iniusticiā nihil minus iuueniri in caplis montis scdm hanc uiam

q̄ scdm alias supradictas.

Q Voniā aut opinio hec tanq̄ singularis coīter derelicta uidet̄: duo i ei⁹ examine faciēda occurrūt: ut. s. ostendam⁹ primo. male formatū esse ab ea casum mōtis pietatis. & ppter ea coīter minus ei⁹ dcā recipi: deinde admissio casu/ q̄ iniusticiā n̄ euntet manifestā dū est. Qd̄ ptract⁹ iste nō sit socialis ut dī: Pauli. 2. Pōnt. Max. līs ad Perusinū legatū habet. ubi monet ne ultra stipēdia ministris debita aliqd̄ accrescēs habeatur. ne forte usure labes aliq̄ incuratur. In ptractu. n. sociali/ ex hoc q̄ socii ad coīs boni augmētū redūt/ ridiculū est i dubiū apd̄ sedēm maxime aplicā uerti/ an sit usura. Qd̄ etiā hic sit cōtract⁹ mutuū. ex līs p̄libus Romanorū pont. p3. Semp. n. dicūt pecuniā mutuari paup̄ib⁹: a ministris mōti: & distributionem mutuo sic annectūt. ut uere mutuū testet̄: qm̄ mutuari/ scdm quandā distributionem dicunt. ut. s. plus egentib⁹ (si cōstat) plu: mutuetur/ infra tñ statuti latitudinē. Nec sufficit fugiendo dicere/ q̄ penuria uocabulo hui⁹ causa est: q̄ in prōptu uocabulū tp̄alis usus coīs depositi uel boni eratiū q̄ expresse in litteris hmōi pecuniā collectā montē pietatis uocari dī. & depositata pecunia apd̄ eos q̄ mutuaturi pauperib⁹ sūt/ appellatur. Si. n. mutuū uere n̄ interueniret. mutui nomen qnq̄ mutātū quoq̄ esset: & saltē circūlocutione aliq̄ nō esse mutuū insinuatū esset: p̄sertim q̄ oēs forte hmōi līe emanarūt ad instantiam eorū q̄ usuram in hoc monte nō esse cōtendunt. Qui. n. faciliore & magis ap̄parēte. uia excludi usura potuisset/ q̄ mutuū nō interuenire de clarādo: S3 qd̄ in probabilibus mororū probatur rōne/ nō esse hmōi ptractū sociale/ absq̄ mutuo/ ut dī. Vbiq̄q̄ iustū est scdm equalitatem/ simplē rei accepte ad datā/ ibi uerū est iusticia cōmutatiua: s3 cōtract⁹ ille q̄ mutui uocatur/ inter mōtem & Iobem paup̄em/ est iustus scdm eq̄litem simplē pecunie reddite ad acceptā: ergo est cōtractus iusticie cōmutatiue. S3 iusticia cōmutatiua n̄ uertitur inter totum seu totius bonū ut sic/ & par tem. s3 inter partem & ptem. ita q̄ etiā totū ut extrēmū cōmutatiue iusticie partis rōnem habet/ ut ex dcīs patet. q̄ ex. S. Tho. exp̄sse hntur/ ergo contractus iste nō est inter mō

tem inquit est totum seu cōe bonum/ & iobem pauperem in
quit totum: partem: s; est iter totū inquit partis rōnem ha
bet/ & iobem pauperē unū de pplo &c. & cōsequēter ē uere cō
tractus mutui. Admissio aut talis societati: cōtractu. q; si non
est/ posset tñ fieri: iniusticiā oīo ibi cōmitti sic declarā. In cō
tractibus istis de quib; est sermo/ aut standū est itra limites cō
mutatiue iusticie. aut itra limites iusticie distributiue. aut utri
usq;. aut neutrius. Si scdm iusticie cōmutatiue pui formā agi
mus: quū cōstet q; totū apud eā ut pars reputatur. id ad quod
totū tenetur/ a parte exigi nō potest: & cōter. quīs societas
paupm teneatur soluei mercedem ministris: iuste tñ ab hoc
paupere exigitur. q; nō i ei; fauorem fit. Et breuiter eodē mō
quincitur hic iniusticia & usura quo superius itra iusticie cō
mutatiue termino: pbauim; inueniturq; cōtractus locatio
nis oparū nō est iter ministros & singulos pauperes. s; iter mi
nistros & societatem paupm. ut superius dicebatur. Si scdm
iusticiā distributiā purā pcedendū credis: manifestus error
statim p; qm locatio oparū/ & ei; merces: & sicut acceptio pe
cunie q; mutuata dī/ & ei; restitutio/ singi nō potest/ qn ēq; lita
tem cōmutatiue iusticie requat. Si aut utriusq; iusticie forma
miscetur/ scdm ueritatem idem est casus iste cū eo quem su
perius scdm distributiue iusticie modū dīputauimus/ & pclu
simus iustū esse. In hac siq; dem societate/ distributio nō est
q; ibi miscetur: nisi q; ista opinio ponit ipsam pecuniā per mo
dū mutui etiā distribui i usum &c. S; hoc nihil penit; uariat
casū quo ad rōnez iusti uel iusti: q; i societate ista aut oē: ha
bentur ēq; les aut nō: Si oēs ēq; les ergo iuste un; plus alio gra
uaf onere solutioni: ad quam societas tenet: qm scdm digni
ratē iustū i distributionib; attendi. Si ineq; litas iter eos poni
tur: quū nō nisi rōne indigentie ponatur. q; plus egenti plus
mutuandū statuitur: itra latitudinem tñ aliquam puta. ro. du
cato: tunc manifeste redit iniquitas illa indistributionibus. q;
plus accipiens cois boni/ plus cogit sentire cois mali: & distri
butio cois oneris. cōmensurat singulorū indigentie. Et mani
festius accidit hic iniusticia/ q; in gabellis p rebus q; deferunt
ad usum inuenitur. Vtrob; q; n. iniustū ex natura rei iuenitur.
ex eadē causa: q; s. supportatio cois oneris/ cōmensuratur ne
cessario ului: usus aut nece; tarius/ cōmensuratur indigentie: &

sic de primo ad ultimum p[er]seuerate seruata / on[er]is co[mm]unis distribu-
 tio indigentie ciuiū & paup[er]um cōmensuratur: q[uo]d est iniquū.
 Refugit. n. ois auris. q[uo]d tanto quisq[ue] coib[us] grauetur / q[uo]to ma-
 gis propriis indiget. In hac. n. societate q[uo]to q[ui]s magis eget ut
 propriis possit prouidere necessitatibus / t[an]to maius mutuū su-
 mit / & diutius retinere cōgitur. & t[an]to plus exigitur ab eo pe-
 cunie debite a societate p[er] seruitiis sibi imp[er]is / ut pater. Et ne
 ite[ra] dicta rep[er]at[ur] eodē est mō hic iniusticia distributiva / si-
 cut sup[er]ius. eisdē rōib[us]. Si aut[em] neutrius iusticie formā intro-
 duci oportere q[ui]s putet. s[ed] iusticia legalē t[ame]n / q[uo]d cōe bonū p[er] se
 respicit / & ad illud oīa dirigit / cū s[ecundu]m q[uo]dā societate: errat ipri-
 mis ad s[ecundu]m societate p[er]fugiens: q[uia] op[er]ationes hic interueniē-
 tes scd[un]d[u]m genus suū ad iusticiā nō ad amicitia[m] &c. spectāt. q[uia]
 sunt op[er]ationes ad alte[ra] / cū ciuili debito eq[ui]tatis. in q[ui]bus rō
 iusti cōsistit. Nec s[ecundu]m uoluntas oīa coīa uolēs / hic apparet / ni-
 si apud mentis p[ro]prie p[ar]te cōpotes. q[uo]d oē uoluntariū / iudicant
 simp[li]t[er] uoluntariū. Errat deinde: q[uia] sub iusticia legali seu g[ra]tia
 li nō cadūt nisi i[n]differētia. & q[uo]d alia[rum] sunt uirtutū & uiciorū. Ex-
 p[re]sse nāq[ue] i[n] s[ecundu]m. Ethic. habet. q[uo]d oīs p[ar]ticularis bōitas aut malicia
 sub iusticia legali cadēs. sub aliq[ua] alia uirtute aut uicio necesse
 est cōtinēat. Quū ergo p[ro]stet q[uo]d actus hii i[n]differētes nō sint. &
 nō sint oē bonū / aut oē malū op[er]is q[uo]d sub aliq[ua] alia uirtute aut
 uicio cōprendant[ur]. Et sic huic iūx[er]emus suprad[ic]tā. q[uo]d. i. spectāt
 ad iusticiā: op[er]is ad cōmutatiuā uel distributiua[m] descendere / ut
 fecimus: scd[un]d[u]m q[uo]d i[n] i[n]iusticiā euitari in cāp[itu]lis huius mōtis
 nō posse. Ad rōnes ergo q[ui]bus p[ro]bat[ur] q[uo]d hic nō inuenit mutuū /
 dicendū est. q[uo]d inter assūpta & casum est implicatio p[ro]radic[ti]o-
 nis. Repugnat. n. q[uo]d sit cōtractus rei inter totū ut sic / & eius
 p[ar]te / & q[uo]d sit scd[un]d[u]m eq[ui]tate[m] rei ad rē. Si nāq[ue] est scd[un]d[u]m eq[ui]tate[m]
 rei ad rem: ergo est iusticia cōmutatiua: ergo i[n]ter p[ar]tem & p[ar]te[m]
 ergo nō inter totū ut sic / & p[ar]te[m]. Et si si est inter totū ut sic / &
 p[ar]te[m] ergo est scd[un]d[u]m dignitate[m] p[ri]uā in toto: ergo nō scd[un]d[u]m eq[ui]l-
 tate[m] rei accepte aut date. Cōstat aut[em] q[uo]d hic seruaf[ur] eq[ui]litas rei ad
 rem. dū a p[ar]te mutuū restituitur: & t[ame]n scd[un]d[u]m istā opinionem
 inter totū ut sic / & p[ar]te[m] p[ro]tractus est implicatio igitur accidit.
 Est aut[em] causa defectus in h[uius]mōdi rōne: q[uia] nō disceruitur inter
 p[er] se & p[er] accidens. Accidit. n. monui in q[ui]tū pecuniā reddēdā
 tribuit paup[er]i. ut suis prouideat necessitatibus / q[uo]d totū sit: hoc

enim sub partis rōne facit: & ideo mutans hic est oīo alius a mutū sumēte. si formalit̄ cōsiderant̄ qm̄ singulariū psonay quo ad hoc locū tenet. Et silī accidit pecūie inq̄tū sic lobī pau peri mutuas/ q̄ coitatis aut coīs societatis/ aut cuiuscūq; alterius/ aut nullius sit. Sufficit. n. q̄ lobis paupis sic nō sit. q̄ ad eius restitutionē integre teneat. Accidit quoq; defect⁹ qz iter totū & ptes necessaria discretio omittit. Hmōi. n. totū specie a parte differt/ & qd̄ toti debet pti n̄ debet: & silī ad quod totū tenet. pars nō tenet: loquēdo sp̄ scdm̄ eq̄litate rei ad rem. q̄ hic est: qm̄ p̄ seruitis societati impensis nō infauorē. huius qui accepit mutū ut sic/ s; totius ppetue societatis. teneat ipsa ad mercedē reddendā ministris/ ut supra patuit/ q̄ & restitui si bi ac p̄seruari pecuniā uult. Accidit & 3. defectus in hac uia. qz nō distinguit inter aliqd̄ fieri in fauorē paupis mutū sumen tis/ p̄xime & remote. Quod. n. in fauorē coīs ppetueq; societa tis sit. n̄ nisi remote sit in fauorē huius/ ut ex dictis patet. Nul lo igit̄ modo capitula huius montis pietatis/ iniusticiā subter fugere possunt.

¶ Caus. Exclusio quorundā extraneorū dcōy: concludens ultimo intentam sententiam.

PEragratis oībus his opinionibus/ q̄ aliquid ad propo sitū ex moralibus rōnibus adduxerunt/ restat primo no mināda tñ opīo dicens/ montē hūc pietatis cū suis ca pīs nō mutū facere: s; rē quandā diuinā esse/ & hōibus inef fabilē: & p̄pterea rōnibus hmōi q̄ humanos scrutant̄ actus nō oīo cōmittendū esse iudiciū huius mōtis/ &c. Hos. n. cū sua di uinitate ueluti loq̄ntes in aere/ relinq̄re oportet. Remanet de inde eis satisfaciendū. q̄ p̄trac⁹ hui⁹ mōtis ab ap̄lica sede appba ros dicūt/ aut audiūt: ac p̄ hoc rōes ad oppositū sophistici casu/ rāt/ etiā si solueſ nesciā. Sciāt igit̄ hii mōtē qd̄ pietatis ab ap̄li ca sede approbatū. s; nō illius capla/ ut exēplo l̄ray. approba tionis conicere potui. Appellat̄ aut̄ Mons Pietatis. ut i eisdē dicitur. sūma illa pecunie pie collecta. & sub custodibus depo sita. ad perpetuā releuationē paupm̄ mutuo mediāte. Vbi no ta/ q̄ mons ipse est simplr̄ approbatus & erectus ab ipso sūmo Pont. eius aut̄ capla supradcā sūt approbata cū hoc adiectiuo .L. sacris canonibus nō p̄traria: Vñ si q̄ capla sūt sacris canoni bus p̄traria. approbata nō sunt. Hec aut̄ ea esse q̄ iniusticiā cō

tinent nullus dubitat. Nō sunt igit̃ approbata capsa illa q̃ iniū
 sta esse sup̃ius mōstra:ū ē. Propter qd̃ (si ita est) n̄ parū p̃m̄
 fuit facere imprimi sūmi pontificis bullas truncatas absq̃ illa
 particula .s. sacris canonibus n̄ cōtraria. Laq̃us siq̃dem est aīa
 rūs in quē ego icidissē/uel saltē absq̃ suspēsiōne n̄ fuissē/
 nisi uiua uoce audissē. sic hī i originalibus. & calamo scrip
 tā particulā illam in bulle Mantuane copia uidissē. Ex hac
 quoq̃ eadē radice satissit illis/q̃ ex priuilegiis & indulgētiis
 cōcessis a Ro. Pont. illis q̃ ad montis cōseruationem aut au
 gmentū manus porrigūt adiutrices arguunt. Iā. n. p̃ q̃ mons
 ipse scūs ē: & i ordine ad illū hec oīa p̃cedunt. Annexa it̃ ma
 la: ex hoc n̄ approbant: s; potius tolerantur ad euitationē ma
 ioris mali. quo p̃ publicos usurarios res paup̃m uorantur. Ex
 rōibus ergo propriis iusticie cōmutatiue & iusticie distributi
 uo: clare iā esse cuilibz patet. nō solū q̃ nullo modo: p̃dicto
 rū iniusticie macula abest a capis montis huius: s; etiā q̃ quo
 cunq̃ alio modo casus formetur/ iusticie cōq̃litas nō seruetur.
 Nec op̃ oēm sigillatim obiectionem excludere: qm̄ ex supra
 dc̃is (q̃ ex Ethi. Arist. & doctrina. S. Tho. adeo sūt sūpta ut si si
 gillatim allegatio fieret oīa plēa allegatiōibus essent) cuilibz
 i moralibus exercitato facile ē oībus satisfacere: ut oēs uerita
 tē agnoscāt q̃ est a prima ueritate. Cui honor & gl̃a sit ex hoc
 opusculo. Papie in Conuentu .S. Apolinaris cōpleto hodie
 id. st̃ die. 13. Iulii. 1498 Per infinita secula seculor̃. Amen.

¶ Hec sūt. P. Beatissime q̃ indifficultate hac de Monte Pietatis
 tibi mihi occurrunt: & q̃ cogitationes mortaliū rimide. huma
 numq̃ iudiciū sepe fallitur: & de salute hic agitur aīarum: Bea
 titudinis tue iudicio in hac presenti synodo ea submittenda
 censui: humiliter supplicans ut certe ueritatis sententiā a tuo su
 sciipiamus apostolatu. Vale felix semper Auguste Rome die
 .8. Februarii. 1515.

¶ FINIS.

¶ Impressum Rome apud Iacobum Mazochium
 die. 27. Februarii. 1515.

1. In nomine domini Amen.
 2. In diebus illis.
 3. In diebus illis.
 4. In diebus illis.
 5. In diebus illis.
 6. In diebus illis.
 7. In diebus illis.
 8. In diebus illis.
 9. In diebus illis.
 10. In diebus illis.
 11. In diebus illis.
 12. In diebus illis.
 13. In diebus illis.
 14. In diebus illis.
 15. In diebus illis.
 16. In diebus illis.
 17. In diebus illis.
 18. In diebus illis.
 19. In diebus illis.
 20. In diebus illis.
 21. In diebus illis.
 22. In diebus illis.
 23. In diebus illis.
 24. In diebus illis.
 25. In diebus illis.
 26. In diebus illis.
 27. In diebus illis.
 28. In diebus illis.
 29. In diebus illis.
 30. In diebus illis.
 31. In diebus illis.
 32. In diebus illis.
 33. In diebus illis.
 34. In diebus illis.
 35. In diebus illis.
 36. In diebus illis.
 37. In diebus illis.
 38. In diebus illis.
 39. In diebus illis.
 40. In diebus illis.
 41. In diebus illis.
 42. In diebus illis.
 43. In diebus illis.
 44. In diebus illis.
 45. In diebus illis.
 46. In diebus illis.
 47. In diebus illis.
 48. In diebus illis.
 49. In diebus illis.
 50. In diebus illis.
 51. In diebus illis.
 52. In diebus illis.
 53. In diebus illis.
 54. In diebus illis.
 55. In diebus illis.
 56. In diebus illis.
 57. In diebus illis.
 58. In diebus illis.
 59. In diebus illis.
 60. In diebus illis.
 61. In diebus illis.
 62. In diebus illis.
 63. In diebus illis.
 64. In diebus illis.
 65. In diebus illis.
 66. In diebus illis.
 67. In diebus illis.
 68. In diebus illis.
 69. In diebus illis.
 70. In diebus illis.
 71. In diebus illis.
 72. In diebus illis.
 73. In diebus illis.
 74. In diebus illis.
 75. In diebus illis.
 76. In diebus illis.
 77. In diebus illis.
 78. In diebus illis.
 79. In diebus illis.
 80. In diebus illis.
 81. In diebus illis.
 82. In diebus illis.
 83. In diebus illis.
 84. In diebus illis.
 85. In diebus illis.
 86. In diebus illis.
 87. In diebus illis.
 88. In diebus illis.
 89. In diebus illis.
 90. In diebus illis.
 91. In diebus illis.
 92. In diebus illis.
 93. In diebus illis.
 94. In diebus illis.
 95. In diebus illis.
 96. In diebus illis.
 97. In diebus illis.
 98. In diebus illis.
 99. In diebus illis.
 100. In diebus illis.

